

Ledarsidorna.se granskar Muslimska Brödraskapet i Sverige.

1: Vad är Muslimska Brödraskapet?

- Fredag 7 juni 2019

Medvetenheten om att Muslimska Brödraskapet har etablerat sig i Sverige de senaste åren börjar bli allt mer utbredd. Det är ingen överdrift att säga att Muslimska Brödraskapet, understundom i dagligt tal förkortat "MB" eller "Brödraskapet" är pappa till de islamistiska nätverk och organisationer som idag dominerar politisk islam i Väst, inklusive Sverige, och som idag har växt ut till en mångfacetterad och över hela kontinenten spridd rörelse.

Brödraskapet bygger sin struktur på ett nätverkstänkande och Dr Magnus Norell ger för Ledarsidorna.se publicerar nu en längre artikelserie för att ge läsarna en bas att stå på istället för de rykten och myter som omgärdar detta sällskap. Artikelserien inleds med med en på Ledarsidorna.se tidigare publicerad artikel av Dr Magnus Norell.

Muslimska Brödraskapet är ett sällskap, eller rättare sagt en nätverksorganisation, som i allra högsta grad har en politisk agenda och som har aktualiserats med förvarstagandet av imamen Abu Raad, Gävle Moské. Även om Raad inte tillhör, så vitt känt, nätverket det Muslimska Brödraskapet så var och är han, tills utvisad (om det kommer bli politiskt möjligt är okänt) en av SUDC, Swedish United Dawah Center, viktigaste personer. I SUDC förenas den salafistiska miljön med Muslimska Brödraskapet i deras gemensamma Korantolkningar.

När Säkerhetspolisen väl agerade mot den våldsbejakande eller våldsförlåtande islamistiska miljön ingrep de i exakt den punkt där den våldsbejakande miljön förenas och flyter samman med den våldsförlåtande. Där den militanta salafismen möter det i Sverige våldsapologetiska, eller våldsförlåtande, Muslimska Brödraskapet.

En av de ledande företrädarna i SUDC är Kajs Atallah som tidigare arbetat som enhetschef på Kista Folkhögskola men kanske framför allt sitter han i Muslim Aids ledning tillsammans med förra bostadsministern Mehmet Kaplan. Muslim Aid är den ena av Muslimska Brödraskapets två biståndsorganisationer. I Muslim Aid Sverige återfinns minst en aktiv medlem som dömts för både rekrytering och finansiering av den Islamiska Staten varför det inte går att påstå att Muslimska Brödraskapet med säkerhet inte utgör ett säkerhets- eller säkerhetspolitiskt hot.

Artikeln är tidigare publicerad 2017 men återpubliceras nu utan betalvägg och får inleda en större sammanhängande redovisning av Brödraskapet, deras etableringsstrategier i olika länder, dess svenska struktur samt dess arbetssätt i Sverige för att kunna svara koherent på frågorna om

- Vad är Muslimska Brödraskapet?
- Vad är deras mål?
- Hur arbetar de?
- Hur är de organiserade?
- Hur är de finansierade?
- Finns det en koppling till Islamiska Staten?
- Är Brödraskapet ett hot mot svensk demokrati?

Artikelserien kommer inte komma med några färdiga förslag för att möta de olika slutsatserna utan detta kommer avhandlas separat i efterkommande artiklar efter att själva sakframställan är gjord och frågorna kunnat besvaras så gott som möjligt.

Som påpekats ett otal gånger på Ledarsidorna.se, och vilket måste understrykas än en gång:

Majoriteten av muslimer i Sverige är inte med i någon muslimsk organisation alls utan vill leva samma sekulariserade liv som de flesta andra svenska medborgare. Där religion är en privatsak. Det är också i ännu högre grad tid

att påminna om att i Sverige är den religiösa identiteten en privatsak och att i vårt sekulära, religiöst neutrala samhälle lever vi i ett gemensamt samhälle, inte flera parallella.

Dr Magnus Norell om det Muslimska Brödraskapet 2016 års turbulens kring Mehmet Kaplan och Yasri Khan (båda i MP) började lyfta på slöjan och visat på något som vi

forskare länge känt till men som varit en smula tabubelagt, nämligen den roll som politisk islam faktiskt skaffat sig i Sverige idag.

Och inte bara i Sverige; bakgrunden till dagens islamistiska inflytande i våra politiska partier och institutioner kan sägas ha börjat strax efter Andra världskriget, då det muslimska brödraskapet etablerade sig i dåvarande Västtyskland (i Sverige har de verkat sedan slutet av 1970-talet). Brödraskapets strategi, utarbetad sedan flera år, var att bilda, ingå i (eller i vissa fall ta över) utbildningsinstitutioner, sociala nätverk och så kallade dialogcentra. Målet var att etablera sig politiskt och socialt i de olika europeiska länder där det fanns muslimska komuniteter och på så sätt skaffa sig inflytande över "den egna" muslimska gruppen. Den grundläggande tanken var att "muslimer" utgör ett kollektiv med en viss specifik definition av vad islam är.

Detta är fortfarande en bärande tanke hos islamister; som Abderisak Waberi, tidigare riksdagsman (M) och Omar Mustafas föregångare som ordförande för Islamiska Föreningen i Sverige (IFIS), sagt: "Islam har bara en definition". Det är ett uttalande som Waberi har gemensamt med islamister generellt och summerar vad som är en bärande tanke hos alla de muslimer som ännu inte gjort upp med islamisk historia och privatiserat sin religiösa tradition, d.v.s. gjort den religiösa traditionen till en privatsak.

Brödraskapet byggde (och bygger) på ett nätverkstänkande där den högste ledaren traditionellt var baserad i Egypten (där brödraskapet bildades på 1920-talet). Denna person var samtidigt den andlige ledaren. Runt sig hade denne ledare ett råd. Alla lokala landsorganisationer har också ett styrande råd och dessa kan fatta egna lokala beslut. Ledarskapet i dessa råd kan rotera och bytas ut i mer eller mindre demokratiska system. Detta ledarskap skickar sedan en representant till större regionala råd. Europa har t.ex. ett sådant. De i sin tur sänder en representant till ett världsomspännande råd.

Brödraskapets organisation kan ses som en sorts lösligt sammanhållen organisation där en lojalitetsed svärs och i och med detta ingår man i en närmast andlig världsgemenskap. Detta är viktigt, för med denna gemensamma andliga gemenskap kan man sedan bilda vilka organisationer som helst, så länge det finns ett stöd för detta arbete. Detta gör också att när frågan "är ni muslimska brödraskapet" kommer, kan man sanningsenligt säga "nej", och hänvisa till något annat (t.ex. "islamiska förbundet" eller liknande). Och det är helt korrekt eftersom brödraskapet är ett vitt spritt andligt nätverk som kan manifesteras sig i många olika externa organisationer.

Det är ingen överdrift att säga att muslimska brödraskapet är pappa till de islamistiska nätverk och organisationer som idag dominerar politisk islam i Väst, inklusive Sverige, och som idag har växt ut till en mångfacetterad och över hela kontinenten spridd rörelse. En viktig orsak till denna framgångssaga är det sätt på vilket brödraskapet byggt upp sina nätverk i Europa (och på andra håll; bilden är liknande i Nordamerika t.ex.). Genom att trycka på vikten av en enhetlig ideologi ("det finns bara en sorts islam") och samtidigt vara öppen för olika lokalt och regionalt manifesterade organisatoriska former, kunde man effektivt sprida sitt budskap utan att tvinga in andra i en på förhand given ram.

På så sätt kunde brödraskapet snabbt växa organiskt, utan att nya eller befintliga organisationer behövde kalla sig själva för just Muslimska Brödraskapet. På detta sätt kunde en till synes

stor mängd olika muslimska organisationer växa fram, men sammanhållen av en gemensam ideologisk livsåskådning. Detta passade väl in i de europeiska sociala samhällssystem som växte fram efter andra världskriget. Ett system där organisationsfrihet var en grundbult i länder som drabbats av kriget. Att till synes en mångfald av organisationer växte fram för att tillvarata intressen hos de många nyanlända muslimerna (de tidiga invandringsgrupperna var främst arbetskraftsinvandring), sågs naturligtvis som ett plus och stämde bra in i den rådande ordningen där olika grupper representerades av företrädare vilka myndigheter kunde interagera med.

Detta är mycket viktigt eftersom det de facto är så att islam är en disparat och decentraliserad religiös tradition med mängder av olika uttolkningar. Genom att effektivt skaffa sig en position som representant för muslimska kommuniteter, spelade man ut andra muslimska grupper om vem som skulle företräda muslimer i relation till den politiska och ekonomiska makten. I det sammanhanget blir det naturligtvis oerhört viktigt att genomföra konceptet att det bara existerar en definition av islam. En definition som dessutom är den enda "korrekta" och "sanna" versionen. Följaktligen blir konsekvensen då att det är avgörande vem som har problemformuleringsinitiativet i denna fråga. Här har brödraskapet och alla dess efterföljare varit mycket framgångsrika med att vinna denna kamp om vems definition av islam som är den "riktiga". Det finns två viktiga skäl till denna framgång:

Dels det faktum att själva det organisatoriska och administrativa systemet i väst gav de bäst organiserade muslimerna en fördel eftersom de var de som snabbast och mest effektivt förstod nyttan med att organisera sig och därmed ge myndigheter en part att förhandla med. Dessa grupper var ända från början islamister i allmänhet och muslimska brödraskapet i synnerhet.

Dels spelar själva den inommuslimska diskussionen om Islam en stor roll. De som inte anser att islam alls behöver spela någon roll i hur samhället struktureras och styrs, *har ju heller inget skäl att organisera sig i olika muslimska rörelser*. De som driver en mer liberal (dvs. en privatiserad syn på islam) och/eller reformerad linje, blir därmed redan från början avförda från agendan. Hela poängen med det västerländska synsättet att olika religiösa rörelser har representanter faller ju bort, när individer inte är intresserade av att definieras utifrån sin religiösa hållning och därför inte heller anser sig ha behov av någon religiös representant överhuvudtaget.

Det är nödvändigt att påminna om att islamism (eller politisk islam) är ett komplext begrepp. Det är helt korrekt att säga islamismen uppstod som en sorts reaktion på modernismen och som ett alternativ till kollapsande och korruperade samhälls- och statssystem i Mellanöstern (och i efterkrigstiden, även som en reaktion mot det västerländska kapitalistiska systemet).

Samtidigt måste man inse att islam är annorlunda än t.ex. den protestantiska kristendom vi har i Sverige. Det finns ingen riktig icke-politisk islam, i kontrast till islamism. Kristendomens uppdelning;

"åt kejsaren vad kejsaren tillhör och åt gud vad gud tillhör", går inte att applicera på islam. I islam är politik och religion intimt inflettade i varandra, vilket gör det så svårt för de muslimer som försöker reformera och/eller liberalisera islam. Det gör det också lättare för islamister att argumentera utifrån ett religiöst perspektiv.

Konsekvensen blev att islamister, över tid, blev de som kunde definiera islam inför både den "egna" gruppen muslimer samt gentemot europeiska myndigheter och politiker. För politiker och myndigheter som skulle hantera stora mängder muslimska invandrare och migranter, blev det en hjälp att någon kunde svara på "vad islam är" och "hur muslimer är". Eftersom det för brödraskapet var avgörande att kunna dominera gruppen muslimer, blev resultatet en ohelig allians mellan islamister och myndigheter och politiker som i sin tafatthet och vilshenhet i hastigheten glömde bort att

demokratiska och sekulära länder inte definierar individer utifrån religion och etnicitet.

Det intressanta eller märkliga är inte att islamister av olika schatteringar tagit chansen att utnyttja systemet. Det är logiskt med tanke på hur viktigt det är för islamister att vara de som avgör vad islam är. Det är också logiskt eftersom detta förutsätter en skarp linje mellan muslimer och icke-muslimer i samhället. Det är segregering som gäller, för på så sätt kan denna kontroll bibehållas. De många (och allt oftare förekommande) larmrapporterna från våra mer eller mindre ghettoiserade förorter om hur i synnerhet kvinnor förtrycks av män som med religionens hjälp försöker styra över muslimska innevånare, är bevis på hur långt denna process gått.

Det intressanta och märkliga är att våra politiker och myndigheter låtit detta ske. I decennier har islamistiska organisationer fått stora belopp i bidrag av offentligt finansierade medel. Detta har bidragit till ökad segregering, problem med integration och en allt större andel individer som väljer att ta steget över till ren våldsanvändning. Den sistnämnda utvecklingen är också den logisk eftersom slutmålet är detsamma, oavsett om du förespråkar en icke militant strategi (som brödraskapet oftast gör i Europa) eller en mer militant aktivistisk strategi. Nämligen ett samhälle byggt på religiös lagstiftning och på sikt att islamisera hela samhället. Även i detta ser utvecklingen i Sverige ut som i andra europeiska länder som t.ex. Tyskland, Belgien och Storbritannien.

Men i Sverige och Europa generellt handlar det om leda den muslimska minoriteten och att se till att den "skyddas" från att förlora sin religiösa identitet och tillhörighet. I detta ligger också vikten av kollektiva rättigheter och ett särskiljande gentemot majoritetssamhället. För islamisterna i brödraskapets nätverk blir det då också extra viktigt att slå vakt om det politiska inflytande de redan skaffat sig, samt om möjligt utöka detta inflytande. Fallet med Mehmet Kaplan kan illustrera detta. Forskarna Sameh Egyptson och Docent Aje Carlbom har båda tittat närmare på detta och Egyptson har till exempel visat hur imam Mahmoud Khalfi vid Stockholms moské uttryckt tillfredsställelse över att islamisterna i Sverige fått ett genombrott i och med Kaplans politiska karriär i MP (och därmed också in i regeringen).

Vidare berömmar Khalfi svenska politiker för att de

"har normaliserat relationen med Islamiska förbundet som är kända för sin tillhörighet till Muslimska brödraskapet".

Det är värt att komma ihåg att Kaplan inte tvingades bort på grund av att han till exempel bjudit in antisemiter till riksdagen (som den ökända Yvonne Ridley). Det handlade mer om att det var ett taktiskt beslut; det såg tämligen illa ut att han delade bord med turkiska fascister. Men om detta inte uppmärksammats hade Kaplan säkert kunnat sitta kvar. Det här hänger naturligtvis samman med att politiska partier i Sverige – i likhet med andra europeiska länder som t.ex. Storbritannien – i sin iver att dra in nya väljare bland de många muslimska immigranterna, sett mellan fingrarna med t.ex. patriarkalt kvinnoförtryck och antisemitism.

Båda fenomen som är utbredda i MENA- regionen i allmänhet (och hos islamister i synnerhet, inte bara hos muslimska brödraskapet). Att individer som med modersmjölken fått i sig sådana värderingar, inte utan vidare kastar dessa på sophögen när de kommer till Sverige, torde vara tämligen uppenbart.

Den decentralisering som presenterats ovan har också medfört att det råder viss ovisshet om vad muslimska brödraskapet vill. Men det går att få viss inblick genom att studera nätverkets svenska policydokument. På Stockholmsmoskéns hemsida kan man se att de, i likhet med andra islamister, ser islam som ett allomfattande system som täcker in alla aspekter av samhället och individens liv.

Islam är inte bara en religiös ideologi utan i högsta grad även ett politiskt projekt.

Man kan läsa att islam till sin grund är ett giltigt system för hela mänskligheten och att alla skulle få fördelar av det gudomligt instiftade lagsystemet sharia (Vi bortser för tillfället från diskussionen huruvida sharia är nedskrivet av gud eller människor). Det politiska projekt som kommer till uttryck är grundat på en identitetspolitisk strategi som har visat sig passa som hand i handske hos i synnerhet S och MP (men även i V), vilket säkert till en del förklarar det stöd som konservativt religiöst övertygade män, med fäbless för kvinnoförtryck och antisemitism åtnjuter hos dagens s.k. progressiva vänster.

Som Göran Adamson så träffsäkert skrev i Kvartal vol. 1, 2016 (online 2016-05-31): "Vänsterns politiska kompass ligger på golvet med glaset spräckt". Formuleringarna blir än mer tydliga när man studerar Islamiska förbundets (IFIS) stadgar samt brödraskapets europeiska paraplyorganisation Federation of Islamic Organisations in Europe (FIOE) där IFIS ingår.

Muslimska brödraskapet trycker på behovet av att alla muslimer i Sverige framställs som en homogen grupp, med gemensamma intressen och behov. Därav vikten av att ett parallellt "muslimskt civilsamhälle" etableras, med egna skolor, daghem, vårdinrättningar, kulturcentra, moskéer och andra typer av institutioner. Ett projekt som Aje Carlbom beskriver som: "ett "mjukt" apartheidtänkande som handlar om att muslimer och icke-muslimer bör leva i två olika världar".

Att detta synsätt på sikt leder till sämre integration och definitivt kan leda till minskad tillit och socialt sönderfall i samhället i stort, torde stå klart för de flesta. Detta borde ha varit klart och tydligt från början, så desto mer anmärkningsvärt att när den S-märkta Broderskapsrörelsen (numera Tro och Solidaritet) ingick ett avtal med Sveriges Muslimska Råd (SMR) 1999, framgick det tydligt att SMR ville ha ett parallellsamhälle. Att S (och naturligtvis andra politiska partier) i sin iver att rekrytera muslimer gjorde avkall på grundläggande principer om allas lika rätt och att det är individens rätt att bestämma sin framtid själv, även utanför den egna gruppen (oavsett vilken grupp det gäller) är en underlåtenhetssynd vars konsekvenser det svenska samhället kommer att få brottas med länge än.

Det är därför hög tid att våra politiker lyfter sig i kragen, höjer blicken och vidgar sina vyer när det gäller muslimer i Sverige. Som påpekats är de flesta muslimer i Sverige faktiskt inte med i någon muslimsk organisation alls. Det är också hög tid att påminna om att i Sverige är den religiösa identiteten en privatsak och att i vårt sekulära, religiöst neutrala samhälle lever vi i ett gemensamt samhälle, inte flera parallella.

Magnus Norell

Magnus Norell

Dr Magnus Norell forskning inriktar sig på frågor som rör terrorism, politiskt våld, demokratifrågor samt säkerhetspolitik i Mellanöstern och Centralasien. Norell disputerade 1998 vid Stockholms universitet och har tidigare varit verksam vid Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI), Försvarshögskolan (FHS), SÄPO och MUST samt har varit forskningsledare vid Utrikespolitiska Institutet.

2015 gav han ut boken *Kalifatets återkomst: orsaker och konsekvenser*. Norell är *Senior Fellow* vid opinionsinstitutet *European Foundation for Democracy* som är baserat i Bryssel och Berlin

Foto: [theglobalpanorama](https://theglobalpanorama.com)

Ledarsidorna.se granskar det Muslimska Brödraskapet, del 2 – Etableringsstrategin i väst

- Onsdag 12 Jun 2019

I den andra artikeln i serien om det Muslimska Brödraskapet, syftande till att besvara frågorna om vad Muslimska Brödraskapet är för organisation, om och i

sådana fall hur den är etablerad i Sverige, i vilka organisationer och vilken verksamhet samt om Brödraskapet utgör ett säkerhetspolitiskt hot mot svensk demokrati blickar Ledarsidorna.se ut internationellt. 2017 släppte amerikanska myndigheter tidigare inte offentliggjort material, författat av Muslimska Brödraskapet själva, om deras mål, syften, etableringsstrategi samt vilka organisationer de är verksamma genom i USA och Canada.

Denna dokumentation är i allra högsta grad relevant för att förstå hur Muslimska Brödraskapet arbetar i Europa och andra västländer.

Mer läsning: [Ledarsidorna.se](https://ledarsidorna.se) granskar det Muslimska Brödraskapet, del ett – Vad är Muslimska Brödraskapet?

Som tidigare nämnt i dr Magnus Norells artikel om det Muslimska Brödraskapet är Brödraskapet, eller MB, inte en formell organisation med organisationsnummer. Brödraskapet är en nätverksorganisation eller idé och värdegrundsbaserad rörelse som även kan ses som förenas av en gemensam vision och ett gemensamt mål. Ett kalifat byggt på sharia med bas i Koranen, Haditherna samt Profetens sunna.

De verkar genom olika "broderskapsfrontgrupper" eller andra organisatoriska enheter som förenas genom personband. I USA, som kan tjäna som exempel då deras egna strategiska dokument finns att återfinna i domstolsbilagor. Dokument som visar sig ha relevans även för andra regioner och länder som Brödraskapet etablerar sig i.

Muslimska Brödraskapets etableringsstrategi finns dokumenterad i ett PM författat av Mohamed Akram (Mohammad Akram Al-Adlouni). Vid tiden för upprättandet av PM:et, 1991, var Akram sekreterare i Muslimska Brödraskapets shura-råd i Nordamerika. Enligt handlingarna var PM:et en sammanfattning av shura-rådets beslut och anvisningar från 1987. Akram blev senare generalsekreterare för al-Quds International, den Muslimska Brödraskapets internationella tankesmedja.

Dokumentet, som totalt omfattar 5 000 sidor, påträffades vid en husrannsakan hos en Ismail al-Barassi 2004 och användes i rättegången mot honom för att stött Hamas. Dokumentet släpptes publikt 2017 ur de amerikanska domstolsarkiven. Den del av det Muslimska Brödraskapet som verkar i USA gjorde, enligt detta PM, klart att:

"Muslimska Brödraskapets arbete i Amerika är en slags "grand jihad" i syfte att eliminera och förstöra den västerländska civilisationen inifrån, sabotera den och att Allah går segrande över alla andra religioner."

I dag, enligt en rapport från FBI 2015, är Mohammed Akram Adlouni generalsekreterare för Al Qud International Foundation, en organisation identifierad av det amerikanska finansministeriet skapad för att finansiera Hamas. Styrelsens ordförande i Al Quds International Foundation är identifierad som Qatar-baserade Yusuf al-Qaradawi, den andliga ledaren för det Muslimska Brödraskapet. Qaradawi var föremål för en Interpol [Red Notice](#) men togs bort från denna lista i november 2018 på initiativ från Qatar. Yusuf al-Qaradawi har nekats inresevisum i flera länder, som USA, Irland, Storbritannien samt Frankrike. men besökte 2003 Stockholms Moské inbjuden av Islamiska Förbundet i Sverige.

Reds anmärkning: Red Notice är INTE en internationell arresteringsorder utan en markering att länder som inte har utfört en arresteringsorder skulle meddela i detta fall Qaradawis vistelseort.

Akram Adlounis PM och den övriga dokumentation som beslagtogs vid husrannsakan 2004 tillmätts av såväl internationella forskare som säkerhetstjänster stor betydelse. Den informationen har visat sig vara i allt väsentligt en korrekt beskrivning av Brödraskapets senare verksamhet och underliggande strategi i flera europeiska länder.

Muslimska Brödraskapet verkar, vilket beskrivs ingående i Akrams PM, genom olika "brödraskapsfrontgrupper" eller andra organisatoriska enheter som förenas genom personband som medveten och uttalad strategi. I USA, som

kan tjäna som exempel då deras egna strategiska dokument finns att återfinna i domstolsbilagor. I USA tjänar bland annat följande organisationer som front:

- Rådet för amerikansk – islamiska förbindelser (CAIR, Council on American-Islamic Relations),
- Det islamiska sällskapet i Nordamerika (ISNA, Islamic Society of North America),
- Den nordamerikanska islamiska stiftelsen (NAIT, North America Islamic Trust),
- Muslim American Society, (MAS).

CAIR har av USA, Canada och andra länder identifierats som en av Muslimska Brödraskapets frontorganisation, grundad för att bland annat främja stödet till Hamas, och den var listad som en terroristorganisation av av Förenade Arabemiraten 2014. CAIR fungerar som rättstillämpande enhet för det Muslimska Brödraskapet i Nordamerika. I USA förbereder bland annat senator Ted Cruz en lag kallad S 2230, "Muslim Brotherhood Terrorist Designation Act" i syfte att terrorklassificera samtliga eller delar av de frontorganisationer som utgör Muslimska Brödraskapets organisatoriska enheter i Nordamerika.

CAIR:s är inte heller en okänd organisation idag för de som följer Muslimska Brödraskapets etablering i länder utanför USA.

CAIR är en gammal kontakt för bland annat Sveriges Unga Muslimer, SUM, vars samarbete kan [spåras](#) tillbaka till före 2003 då SUM lät tillgängliggöra översättningen [Kvinnan i Islam](#) som ursprungligen bygger på professor Jamal Badawi böcker om kvinnors rättigheter i Islam.

Kvinnan i Islam är skriven av Jamal Badawi 1971, ett av Muslimska brödraskapets absoluta toppnamn i Nordamerika (ledande ställning i Islamic Society of North America, ISNA, Muslim American Society, MAS, Council on American-Islamic Relations, CAIR). SUM bjöd in Jamal Badawi till Muslimska familjedagarna 2011. Badawi har försvarat självmordsbombningar och hävdad att demokrati och islam inte är förenligt. Via sitt engagemang i ISNA har bland annat [amerikanska myndigheter](#) kunnat koppla Jamal Badawi till såväl Muslimska Brödraskapet som Hamas.

[Etableringsstrategin](#)

I den bilaga från det amerikanska domstolsprotokollen, som utgörs av Mohamed Akram beskrivning av etablering som, framgår att en etablering sker enligt en medveten plan i flera steg.

Det första steget i en etablering är att börja arbeta med civilsamhällesorganisationerna. Att bygga upp egna föreningar eller organisationer att verka igenom. Akrams PM är explicit på den punkten – "We want to establish the Group of organizations" som förenas av personunioner och där medlemmar i rörelsen är aktiva. Allt de behöver göra är att "tweak", eller skruva dessa organisationer och plantera "sådeskorn" för att i förlängningen få dessa organisationer och nätverk verka i en och samma riktning. Akrams PM pekar särskilt ut

- Egna "Islamic Centers"
- Kontrollerad media (inledningsvis främst på arabiska)
- Kvinnoorganisationer
- Ungdomsorganisationer
- Dawah-centers eller motsvarande organisationer som bedriver missionsarbete
- Fatwa- eller Shuraråd
- En säkerhetsorganisation
- En finansiell organisation
- En politisk organisation
- Regionala organisationer

Samt understryker byggandet av goda relationer med media i övrigt och vikten av att etablera sig i de politiska partierna som vanliga medlemmar, men med en muslimsk huvudidentitet. Annan dokumentation pekar ut universitet och lärosäten som viktiga att etablera sig på.

Det som understryks är Dawah, eller missionens roll i verksamheten. Dawah, eller muslimsk mission, nämns återkommande som prioriterad och helt avgörande verksamhet.

Muslimska Brödraskapet i USA har varit mycket framgångsrika i sin kapacitetsuppbyggnad och har idag **två öppet** muslimska medlemmar av den amerikanska kongressen. Ilhan Omar, Demokraterna, är den första somali-amerikanen att tjänstgöra i kongressen samt Michigans kongressledamot demokraten Rashida Tlaib som ursprungligen är av palestinsk börd.

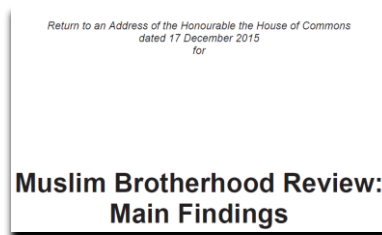
Även om nätverkets totala tillgångar aldrig har kunnat fastställas uppger CAIR att organisationen NAIT kontrollerar 27 procent av USA:s 1200 moskéer. NAIT uppger även själva att de förfogar över ytterligare cirka 300 fastigheter. Det betyder att det Muslimska Brödraskapet kontrollerar ett stort antal moskéer och byggnader i USA där Brödraskapets budskap sprids.

Extramaterial:

Muslimska Brödraskapets PM från 1991 som handling ur US Federal Court arkiv upprättad av Mohamed Akram:

[Muslim Brotherhood Review Main Findings](#)

https://ledarsidorna.se/wp-content/uploads/2019/06/Muslim_Brotherhood_Review_Main_Findings.pdf

<https://ledarsidorna.se/2019/06/ledarsidorna-se-granskar-det-muslimska-brodraskapet-del-tre-det-svenska-natverket/>

Ledarsidorna.se granskar det Muslimska Brödraskapet, del tre – Det svenska nätverket

- Lördag 15 Jun 2019

Det Muslimska Brödraskapet skall anses vara etablerat i Sverige som nätverksorganisation som i sin tur verkar genom andra organisationer.

I tidigare två artiklar i granskningen av Muslimska Brödraskapet redovisades dels vad det Muslimska Brödraskapet är för organisationsform, dels dess etableringsstrategier i västvärlden. Strategin är dokumenterad med dess egna dokument, PM och andra handlingar i USA som ett fynd i en husrannsakan och tillämpas i övriga västvärlden med justeringar för lokala och regionala förhållanden. Justeringarna är främst att hänföra till de olika ländernas legala och finansiella struktur vilket även framgår av underlaget. Lokala och regionala tillväxtstrategier för varje enskilt område för att säkerställa en så effektiv tillväxt som möjligt.

Artikeln som ljudfil:

Muslimska Brödraskapet är en nätverksorganisation bestående av autonoma enheter som förenas i en idé och en mission. Ett kalifat baserat på sharia – Koranen, Haditherna och Profetens Sunna. Detta medför att de olika länderna utvecklas olika samt att de ingående organisationerna

uppvisar en mycket stor grad av autonomitet så länge de styrs in mot den gemensamma missionen.

Den svenska organisationsutvecklingen av Muslimska Brödraskapet följer den nordamerikanska. Utvecklingen vilar på en strategi där varje steg anpassas efter värdnationens olika regelverk och, i Sveriges fall, struktur och finansiering av civilsamhället.

I USA är antalet tydliga frontorganisationer som är verksamma på federal nivå fyra. Dessa fyra har alla sina svenska motvarigheter och följer i allt väsentligt den strategi som Brödraskapet i Nordamerika arbetat fram genom att etablera

- Egna "Islamic Centers"
- Kontrollerad media (inledningsvis främst på arabiska)
- Kvinnoorganisationer
- Ungdomsorganisationer
- Dawah-centers eller motsvarande organisationer som bedriver missionsarbete
- Fatwa- eller Shuraråd
- En säkerhetsorganisation
- En finansiell organisation
- En politisk organisation
- Regionala organisationer

Den svenska strukturen består av dels en tydlig "sfär" av organisationer som hålls ihop av studieförbundet Ibn Rushd, dels mer eller mindre fast associerade med studieförbundet och andra organisationer i sfären genom personunioner och formella positioner. Även om förbundet i sin tur är ett direkt resultat av Islamiska Förbundet i Sverige etablering och organisation kan studieförbundets roll som "hub" eller sammanhållande punkt inte underskattas med den kapitaluppbyggnad med hjälp av statsbidrag som gjorts möjlig.

Mer läsning: Muslimska Brödraskapets etableringsstrategi i väst.

Även om det finns fler organisationer i den inre krets som Ibn Rushd utgör är det denna sfär av organisationer som utgör Muslimska Brödraskapets i Sveriges tydligaste organisatoriska enheter.

Övriga organisationer – samt inte minst hur Brödraskapet finns verksamma i akademien, statsförvaltningen och de politiska partierna kommer redogöras för i senare artiklar. En hierarki låter sig heller inte tecknas då Muslimska Brödraskapet är en nätverksorganisation bestående av autonoma enheter som förenas i en idé och en mission. Ett kalifat baserat på sharia – Koranen, Haditherna och Profetens Sunna.

De personer som direkt kan kopplas till Muslimska Brödraskapet i Sverige lärde sig det svenska civilsamhällets finansiering genom att bland annat tidigare bostadsminister Mehmet Kaplan engagerade sig i IOGT – NTO och för en tid satt dels som distriktsordförande i Stockholm men även Tollare Folkhögskolas styrelse. Det var därför ingen slump att IOGT – NTO samt UNF, Ungdomens Nykterhetsförbund, senare återfanns som utställare och därmed sponsor på de numera nedlagda Muslimska Familjedagarna.

Mehmet Kaplan återfinns därefter som aktiv eller grundare av tre av de organisationer som har direkta kopplingar till Muslimska Brödraskapet i Europa, FIOE – Federation of Islamic Organizations in Europe men även CAIR, Council on American-Islamic Relations.

Även om inte Mehmet Kaplan ensam byggt upp Muslimska Brödraskapets svenska organisationsstruktur tjänar det som ett exempel på hur den nordamerikanska etableringsstrategin tillämpats i Sverige. En strategi där ett flertal organisationer bildas för att "tweaka", eller skruvas in att sträva efter samma mål och där "sådeskorn" planterats för att säkra återväxten.

"Ibn Rushd-sfären"

Denna sfär är uppkallad efter studieförbundet Ibn Rushd som tjänar som svensk paraplyorganisation för flertalet av Muslimska Brödraskapets frontorganisationer i Sverige. Studieförbundet Ibn Rushd blev godkänt som studieförbund 2008 och organiserar bland annat Sveriges Unga Muslimer, Islamiska Förbundet i Sverige samt Islamic Relief. Samtliga dessa tre även de ingående i den grupp av organisationer som driver Muslimska Brödraskapets agenda i Sverige.

Ibn Rushd organiserade tillsammans med Sveriges Unga Muslimer, Islamiska Förbundet i Sverige samt Islamic Relief fram till och med 2018 de Muslimska Familjedagarna i Stockholm där bland annat IOGT – NTO återfanns som sponsor och utställare. Den organisation där Mehmet Kaplan och andra tillägnade sig tillräcklig organisatorisk kompetens för att starta egna föreningar och förbund.

De Muslimska Familjedagarna bjöd återkommande in inte bara jihadistpredikanter som den tunisiska [imamen Noureddine Khademi](#) och den kände brittiske konvertiten och antisemiten Yvonne Ridley utan även representanter för det Muslimska Brödraskapets amerikanska ledning genom åren. Bland besökarna märks Jamal Badawi som 2003 lät SUM tillgängliggöra översättningen [Kvinnan i Islam](#) som ursprungligen bygger på professor Jamal Badawi böcker om kvinnors rättigheter i Islam.

I denna sfär återfinns Kista Folkhögskola, den folkhögskola som 2016 var tänkt att bedriva en statligt finansierad imam-utbildning men som stoppades efter bland annat Ledarsidorna kritiska granskning. Folkhögskolan bedriver idag en teologisk ledarskapsutbildning med i praktiken samma kursplan men utan att kalla den för en formell utbildning till imam. Kista Folkhögskola kommer även igen i andra sammanhang längre fram i artikelserien.

Den nordamerikanska motsvarigheten som hub, eller paraply, skulle närmast kunna liknas vid CAIR.

Islamiska Förbundet i Sverige – IFiS

Islamiska Förbundet i Sverige utgör idag Muslimska Brödraskapets finansiella organisation i enlighet med den amerikanska etableringsstrategin som tidigare redovisats i den andra artikeln om Muslimska Brödraskapet. Dess amerikanska motsvarighet är NAIT, North America Islamic Trust.

2008 anordnade tidigare bostadsminister Mehmet Kaplan, under sin tid som riksdagsledamot för Miljöpartiet, ett [förmöte](#) i riksdagens lokaler inför en större konferens tillsammans med Federation of Islamic Organizations in Europe, Islamiska Förbundet i Sverige och Sveriges Muslimska Råd.

Förutom att IFiS stod som medarrangör till de numera nedlagda Muslimska Familjedagarna tillsammans med SUM och under Ibn Rushd paraply står IFiS bakom Stockholms Moské där de har sina lokaler. Stockholm Moské bjöd 2011 in Muslimska Brödraskapets andlige ledare Yusuf al-Qaradawi som föreläsare.

IFiS tillhör i enlighet med sina egna stadgar den europeiska paraplyorganisationen Federation of Islamic Organizations in Europe (FIOE). Enligt Mohammed Mahdi Akef, Yusuf al-Qaradawis företrädare som andlig ledare för det Muslimska brödraskapet fram till 2010, är medlemskap i FIOE liktydigt med att vara del av Muslimska brödraskapets globala nätverk vilket Lorenzo Vidino redogjort ingående för i *The New Muslim Brotherhood in the West*.

IFiS är idag en stiftelse utan insyn och delägare i Granhedsgården AB tillsammans med studieförbundet Ibn Rushd. Ledarsidorna kunde 2015 avslöja hur IFiS tillsammans med Ibn Rushd byggde upp kapital av medel avsedda för folkbildning för förvärv av kursgården Granhedsgården. I samband med detta ombildades IFiS från en ideell organisation till stiftelse vilket Ledarsidorna.se var ensamt om att avslöja.

Som VD för Granhedsgården, ordförande för IFiS samt förbundsrektor för Ibn Rushd satt vid tidpunkten för ombildandet och den finansiella transaktionen Omar Mustafa på samtliga tre positioner.

Förutom Omar Mustafa återfinns även den tidigare riksdagsledamoten Abderizak Waberi, Moderaterna, i ordförandelängden. Waberi är idag vice president för FIOE samt har öppet förespråkat ett parallellsamhälle för muslimer med speciell sharia-lagstiftning.

Sveriges Imam-råd

Ordförande i rådet är Mahmoud Khalfi, imam vid Stockholms moské. Organisationen är startad av Islamiska förbundet i Sverige. Mahmoud Khalfi förnekar inte ett ideologiskt släktskap till Muslimska Brödraskapet. Khalfi har tvärtom i intervjuer bekräftat influenserna.

"Ja, det är ingen hemlighet att vi har kopplingar till Brödraskapet, vi väljer det som riktning. Men det är inte så att vi får direktiv från Marocko eller Egypten vad vi ska göra, vi är en självständig organisation i Sverige"

menade Khalfi 2013 i en intervju i tidningen ETC.

Detta är ett logiskt uttalande då varje del av Brödraskapet förenas i en ideologisk riktning och inte en organisationsstruktur. Varje landsetablering är autonomt och anpassar sig lokalt enligt de principer som det amerikanska dokumentet formulerat. Ännu tydligare blir relationen när Khalfi uttalade sig i Tunis News 2013, Khalfi beskrev ett Mehmet Kaplans politiska framgångar som "genombrott för islamisterna i svensk politik" samt att

"Sverige har normaliserat relationerna med Islamiska Förbundet som är kända för sin tillhörighet till Muslimska Brödraskapet".

Sveriges Unga Muslimer – SUM

Sveriges Unga Muslimer utgör Muslimska Brödraskapets ungdomsorganisation i enlighet med etableringsstrategin som tidigare redogjorts för.

Mehmet Kaplan var SUM:s förste sekreterare och i ordförandelängden återfinns såväl Omar Mustafa, idag Ibn Rushd förbundsrektor som Mustafa Al sayid Issa samt Mohammed Kharakki, tidigare talesperson för Islamiska Förbundet i Sverige. Idag är Rashid Musa dess ordförande.

SUM var en av grundarna till FEMYSO, FIOE officiella ungdomsorganisation som grundades vid ett möte i Leicester 1996 med stöd från bland annat det svenska utrikesdepartementet.

Det första mötet mellan representanter för europeiska muslimska ungdomsorganisationer hölls i Sverige 1995 då utrikesdepartementet och Sveriges Unga Muslimer anordnade konferensen "Islam in Europe". Jeunes Musulmans de France, Young Muslims UK och Sveriges Unga Muslimer vidareutvecklade samarbetet, vilket resulterade i att ett möte hölls i [Leicester](#) 1996 med stöd av The Federation of Islamic Organisations in Europe och the Islamic Foundation. Detta möte resulterade i bildandet av Forum for European Muslim Youth and Student Organisations, FEMYSO.

Så sent som 2018 framhöll SUM sitt medlemskap i FEMYSO som en styrka när MUCF försökte neka SUM statsbidrag vilket finns dokumenterat i Förvaltningsdomstolens protokoll. Journalisten Magnus Sandelin, Stiftelsen DOKU, har tidigare [sammanställt](#) SUM relationer med antidemokratiske organisationer.

Rashid Musa, ordförande i SUM, har vid flera tillfällen vistat amerikanska CAIR för föredrag och deltagande i konferenser.

Förenade Islamiska Föreningar i Sverige – FIFS

Förenade Islamiska Föreningar i Sverige, FIFS, kan sägas vara en paraplyenhet för de regionala islamiska föreningarna inom nätverksorganisationen. Förutom att den delar adress med Stockholm Moské är FIFS ordförande Mohammed Tamsamani.

FIFS och dess suborganisationer uppfyller därmed, i enlighet med den nordamerikanska strategin funktionen att etablera regionala enheter.

Mohammed Tamsamani ingick i Muslimska Brödraskapets presidentkandidat Muhammed Mursi kampanjstab i det egyptiska presidentvalet 2012 när han praktiserade för Frihets- och Rättvisepartiet i Egypten. Denna praktik var en del av Tamsamanis studier i statskunskap vid Stockholms Universitet. Frihets- och Rättvisepartiet hade i sitt valmanifest införandet av en teokrat stat i enlighet med Muslimska Brödraskapets strävan. Mohammed Tamsamani är även anställd som ansvarig för Trospåror vid studieförbundet Ibn Rushd. Samtliga bedriver någon form av Dawahsom del av sin verksamhet.

Studieförbundet Ibn Rushd och de islamiska föreningarna bedriver Dawah, eller muslimsk mission inom ramen för sin verksamhet vilket studieförbundet Ibn Rushd tydligt redovisat i sina egna handlingar vilket [Ledarsidorna](#) avslöjat.

Trots att Ibn Rushd egna urkunder och egen dokumentation i form av verksamhetsplaner och verksamhetsberättelser styrker att missionsverksamhet bedrivs inom studieförbundet hävdar docent Aje Carlbom med stöd av dr Eli Göndör i sin externa granskning för MSB att någon sådan verksamhet inte bedrivs alls.

Hur de två slutit sig till detta, trots skriftliga bevis om motsatsen, är okänt då Carlbom inte besvarat några kontaktförsök. Carlbom och Göndörs underlag används idag som inriktningsunderlag i regeringskansliet på flera departement trots de rena sakfelen.

Islamic Relief & Muslim Aid

Islamic Relief

Internationellt är Islamic Relief medlem i FN: s Ekonomi och Socialråd vid sidan av Röda Korset och Röda Halvmånen. Islamic Relief bildades i Storbritannien 1984. Islamic Relief är terroristklassat av bland annat Israel och Förenade Arabemiraten.

Islamic Relief International är medlemsorganisation i IICDR, International Islamic Council för Dawa and Relief där merparten av organisationerna antingen är del av det Muslimska Brödraskapet, är insamlingsorganisationer för Hamas eller kan kopplas till Al Qaida i någon utsträckning. Islamic Relief finns idag i över 40 länder runtom i världen.

Islamic Relief Sverige grundades 1992 och är en biståndsorganisation med islamiska värderingar. Islamic Relief Sverige är, förutom en del av studieförbundet Ibn Rushd, även en del av Islamic Relief International. I Sverige är Islamic Relief även medlemmar i Forum Syd och Concord samt stod som medarrangör till de numera nedlagda Muslimska Familjedagarna.

Forum Syd är den ideella förening dit Sida varje år ger drygt 200 MSEK i ramanslag för vidareförmedling till biståndsprojekt- eller organisationer som inte kvalificerar sig för att få medel direkt från Sida. Concord är den ideella förening som för Utrikesdepartementet skall driva opinion för en generösare bistånds- och migrationspolitik vilket [Ledarsidorna](#) redogjort för i [tidigare](#) artiklar. Vice ordförande i Islamic Relief Sverige var tidigare Omar Mustafa, studieförbundet Ibn Rushd förbundsrektor.

Islamic Relief är idag, sedan Carin Jämtin blev generaldirektör för Sida, en av strategisk partner i fördelningen och genomförandet av biståndsprojekt i främst MENA-regionen men även i Sahel.

Medlemskapet i Concord kan anses utgöra en del av den mediala organisationsutvecklingen i form av att ha tillgång till en plattform för bredare opinionsbildning. Muslim Aid och Islamic Relief är att anse som hybrider för Dawah, opinionsarbete samt kapitaluppbyggnad.

Muslim Aid

Även om inte Muslim Aid i formella termer ingår som medlemsorganisation i studieförbundet finns kopplingar

till **Muslimska Brödrskapet på såväl internationell nivå som i Sverige.**

Muslim Aid är en brittisk NGO, Non Governmental Organisation, med säte i London. Den grundades 1985 och leds idag av en nyinsatt ledning efter att ha riskerat tvångslikvidation och åtal efter omfattande förskingring av bidrag samt kopplingar till Hamas. Muslim Aid ingår i Muslim Charities Forum som leds av Hany al Banna.

Hany al Banna är även grundare till Islamic Relief som anses vara Muslimska Brödrskapets biståndsorganisation och även om han inte själv redogör för släktskapet med Muslimska Brödrskapets grundare Hassan al Banna medger han att Muslimska Brödrskapet är hans livsluft i en intervju i [Emel](#). Ledarsidorna kunde tidigare avslöja att i Muslim Aid Sveriges ledning återfinns Mehmet Kaplan och är idag i praktiken en syskonorganisation med Islamic Relief där Omar Mustafa återfinns i ledningen.

I Muslim Aid Sverige återfinns bland de aktiva en av de få svenska medborgare som dömts för finansiering och rekrytering till Islamiska staten.

Sammanfattning och avslutning

Muslimska Brödrskapet är ett nätverk som skall anses vara etablerat i Sverige idag. Muslimska Brödrskapet verkar genom ett antal organisationer och förbund. Organisationerna "tweakas" eller styrs medvetet in mot att verka mot samma mål – ett kalifat baserat på shariatillämpning som i sin tur baseras på Muslimska Brödrskapets tolkning av Koranen, Haditherna och Profetens Sunna. En nätverksorganisation med tydliga roller för alla ingående att uppfylla i enlighet med den nordamerikanska strategin.

Det är viktigt att understryka att Muslimska Brödrskapet i Sverige idag inte gör något olagligt med denna strävan. I Sverige råder såväl föreningsfrihet, yttrandefrihet samt mötesfrihet – universella rättigheter som står över alla gudar, furstar, kejsare och politiker men samtidigt är resultatet, eller Brödrskapets slutmål, av denna strävan i motsatt position med den svenska regeringsformen.

Lika viktigt är att understryka att Muslimska Brödrskapet i Sverige inte är våldsbejakande. Däremot är de våldsförlåtande i flera sammanhang vilket kommer redogöras för i kommande artiklar.

Muslimska Brödrskapets strävan är inte olaglig – det som gör Brödrskapets strävan problematisk är att den vid sitt slutmål kommer att ha upphävt inte bara den svenska regeringsformen utan även övergivit många av de universella rättigheter som Sverige genom konventioner har förbundit sig till. Som till exempel FN:s deklaration om mänskliga rättigheter.

Detta är endast några av de organisations och förbund som utgör Muslimska Brödrskapet i Sverige. Men det är de tydligaste. I kommande artiklar kommer ytterligare organisationer att redovisas, de som har mer eller mindre fasta kopplingar till denna inre krets. I artikelserien kommer även kopplingarna in i de politiska partierna, akademien och även andra kopplingar – som den till den Islamiska Staten och den förvarstagne ännu icke utvisade imamen Abo Raad – att redogöras för djupare.

Fördjupningsmaterial i urval:

- Johan Lundberg – [Ljusets fiender](#)
- Hanna Gadban – [Min Jihad](#)
- Per Gudmundsons [blogg](#)
- Magnus Norell – [The Return of the Caliphate](#)
- MSB 1 ([Norell, Carlbom och Dourrani](#))
- MSB 2 ([Carlbom](#))

- Magnus Ranstorp et al – [Mellan salafism och salafistisk jihadism \(FHS/CATS\)](#)

Samt

- Sameh Egyptsson – [Holy White Lies](#)

<https://ledarsidorna.se/2019/06/muslimska-brodrskapet-i-sverige-del-fyra-den-yttre-ringen/>

Muslimska Brödrskapet i Sverige del fyra – Den yttre ringen

- Söndag 16 Jun 2019

Utöver den inre kärna av nätverksorganisationer som Muslimska Brödrskapet arbetar igenom i form av Ibn Rushd-sfären finns en yttre ring av organisationer med fasta band med Brödrskapet. Denna yttre ring har andra funktioner än den inre men alla nog så viktiga för etableringen av Muslimska Brödrskapet i Sverige. Dessa skall bidra aktivt till opinionsbildning men även i stor mån säkra både tillväxten på imamer samt koordinera korantolkningen med den mer våldstillåtande och våldsbejakande salafistiska miljön.

I den fjärde artikeln i granskningen av Muslimska Brödrskapet i Sverige redogörs för den yttre ring i nätverket av organisationer som Brödrskapet arbetar genom. Dessa organisationer har en mycket tydligare opinionsbildande roll. I enlighet med den nordamerikanska etableringsstrategin som redogörs för i den andra artikeln i granskningsserien skulle de delvis uppfylla den mediala funktionen i organisationsstrukturen och komplettera den inre kärna som redovisas i [artikel två, den nordamerikanska etableringsstrategin](#). Även i denna yttre ring återfinns tidigare bostadsminister Mehmet Kaplan som en person som genom åren haft ledande befattningar i de olika organisationerna.

Mer läsning: [Muslimska Brödrskapet – Det svenska nätverket](#)

Även om inte dessa organisationer ingår i formella termer i Ibn Rushd-sfären så är banden starka genom dels personunioner, dels genom rent administrativa lösningar. Denna grupp av organisationer har även de starka internationella band precis som Ibn Rushd-sfären har med det nordamerikanska CAIR och för att förstå denna grupp av organisationer måste även organisationen Cage i Storbritannien redovisas.

I denna ring, eller yttre krets, av organisationer med fasta band till den inre och tydliga delen av Muslimska Brödrskapet finns även Kista Folkhögskola och SUDC, Swedish United Dawah Center som har sin roll att spela. Dessa två organisationer har inte en utåtriktad roll på samma sätt men utgör strategiska enheter för att säkerställa etablering, vidareutveckling av verksamheten och koordinering.

Cage UK

Cage, tidigare känt som Cage Prisoners Ltd, är en London-baserad civilsamhällesorganisation som bevakar och driver kampanj mot en alltför repressiv politik och åtgärder i kriget mot terrorismen. Organisationen bildades för att öka medvetenheten om situationen för de fångar som hölls i fängsligt förvar utan rättegång på den amerikanska militärbasen i Guantánamo Bay och på andra håll. Cage har arbetat nära med tidigare fångslade. Cage grundare är Moazzam Begg, en före detta Guantánamofånge som släpptes utan rättegång i 2005.

Kritiker har kallat organisationen för "apologeter för terrorism", medan människorättsgrupper menar att organisationen gör "viktigt arbete".

Den tidigare borgmästaren i London, före utrikesministern och Torys partiledarkandidat Boris Johnson, kallade Cage fr en "ursäkt för terror" och det brittiska arbetspartiets parlamentsledamot John Spellar sade att Cage var "mycket tydligt kommit ut som apologeter för terrorism".

Cage har tagit aktivt parti för ett stort antal dömda terrorister bland annat inte bara den svenske medborgaren Munir Awad utan även för den ökände IS-bödeln "Jihadi John". Bland det mest uppmärksammade hör Cage försök att friskriva "Jihadi John" från ansvar för hans minst 24 videodokumenterade genomförda rituella mord på bland annat journalister och syriska soldater. De rituella morderna genomfördes genom att "Jihadi John" skar halsen av sina handfångslade offer.

Svensken Munir Awad greps 2010 och dömdes senare för att ha planerat och förberett ett terrorattentat mot den danska tidningen Jyllandsposten mot sitt nekande. Awad är svärson till Ibn Rushd tidigare ordförande Helena Hummasteen f Benouda. Innan Awad greps för förberedelser för terrorbrott hade han vid återkommande tillfällen gripits av utländska säkerhetsjämter i bland annat Pakistan och Somalia misstänkt för att ha samröre med terroristorganisationer.

Bara månaderna innan Awad fängslades och dömdes publicerade Cage i samarbete med Kitimbwa Sabuni, MMRK, den vitbok om Awads moral som skulle fria honom från alla tidigare och framtida misstankar. I denna vitbok skylls alla former av extrema åsikter på västvärlden som skall ha provocerat Awad till olika uttalanden och handlingar.

Cage i Sverige, eller MMRK, är intimt förknippad med Charta 2008 som organiserat seminarier med bland annat Gustav Fridolin (MP), Anders Ygeman (S) samt avgående generalsekreteraren för advokatsamfundet Anne Ramberg.

Charta 2008

2008 kritiserar de nya terroristlagarna och listning av personer och organisationer och vill försvara rättssäkerheten och allas likhet inför lagen i det s.k. "kriget mot terrorism". Föreningen arbetar för att ingen svensk medborgare eller person med anknytning till Sverige skall gripas godtyckligt och hållas frihetsberövad på lösa grunder och utan en rättvis rättegång. Charta 2008 har även kritiserat utvisningar från Sverige av människor till länder som tillämpar tortyr.

Charta 2008 hävdar att "kriget mot terrorismen" inneburit rättsövergrepp och att svartlistning av organisationer och enskilda, samt gripanden har drabbat oskyldiga både i Sverige och utomlands. Enligt Charta 2008 stadgar tar de bestämt avstånd från terror och våld mot oskyldiga civila som lösning på politiska konflikter men tar inte ställning i skuldföråklningen som gäller terroristmisstänkta fångar.

I ordförandelängden märks:

- Mehmet Kaplan 2008–2013, Kaplan sitter idag i Muslim Aids svenska ledning
- Mohammed Kharakki (2010). Kharakki var tidigare ordförande Sveriges Unga Muslimer samt är idag talesperson och förbundsledamot i Islamiska Förbundet i Sverige.

Såväl Muslim Aid som Islamiska Förbundet behandlades i den tredje artikeln i granskningen, Muslimska Brödrskapet – Det svenska nätverket.

Muslimska Mänskliga Rättighetskommittén – MMRK

MMRK anser sig vara en reaktion på brott mot mänskliga rättigheter begångna mot muslimer under "Kriget mot terrorismen" samt mot en allmänt växande islamofobi i samhället. MMRK menar att muslimers mänskliga rättigheter i Sverige och världen dagligen kränks, bland annat genom rasism, kränkande handlingar och strukturell diskriminering. Organisationen anordnade i maj 2010 ett seminarium med Munir Awad som talare om Sveriges terrorlagstiftning.

Den 24 november 2010 presenterade MMRK i samarbete med Cage UK den kritiserade rapport om Munir Awad, som skulle fria Awad från alla misstankar om att ha samröre med terrorism eller hysa jihadistiska sympatier. Tre år senare, 2013, dömdes Awad för att ha förberett ett terrorattentat mot Jyllandsposten.

I längden av talespersoner märks

- Kitiwimba Sabuni, 2011, även Afrosvenskarnas Riksförbunds grundare
- Rashid Musa, 2012, idag mest känd som ordförande för Sveriges Unga Muslimer
- Fatima Doubakil, 2012, 2014.
- Maimuna Abdullahi, 2014.

Under hösten 2014 pekade Forsvarshögskolans terrorexperter Magnus Ranstorp och Peder Hyllengren i två artiklar i [Expressen](#) att svenska MMRK och brittiska Cage uppmanar till extremism. Cage beskrevs av Ranstorp och Hyllengren som "en organisation vars medlem den kände antisemiten Yvonne Ridley som upphöjer den kände al-Qaida predikanten Anwar al-Awlakis jihadistiska budskap.

Maimuna Abdullahi benämner annars jihadisterna att vara "politiserade muslimer". Muslimer som blivit politiska. En liknande beskrivning gjorde Mehmet Kaplan och Rashid Musa av IS-anhängarna 2014 vid ett seminarium i Almedalen. IS-anhängarna benämndes så som varande "engareade ungdomar" och jämfördes med svenskar som frivilligt deltog i Finska Vinterkriget.

Fatima Doubakil, styrelseledamot i MMRK och initiativtagare till hijabuppropet, bjöd in Munir Awad och Ali Berzengi till ett seminarium 2010 tillsammans med Mattias Gardell. Fatima Doubakil och Maimuna Abdullahi inledde under hösten 2018 en juridisk process där de kräver Ann-Sofie Hermansson (S), före detta kommunstyrelsens ordförande i Göteborg, på 18 000 kronor i skadestånd för att ha kränkt deras tro.

Fatima Doubakil är gift med Kitimbwa Sabuni, Afrosvenskarnas Riksförbunds talesperson och bror till Nyamko Sabuni, Liberalerna.

Genom att Rashid Musa, ordförande för Sveriges Unga Muslimer sedan visar sig vara administratör för MMRK Facebooksida knyts två organisationer ihop som tidigare upplevts vara parallella. Med denna personunion knyts även studieförbundet Ibn Rushd, som är att betrakta som Muslimska Brödrskapet i Sverige sammanhållande organisation, ihop med den brittiska Cage-rörelsen.

Afrosvenskarnas Riksförbund

Afrosvenskarnas riksförbund grundades 1990 och har sitt säte i Stockholm och är partipolitiskt och religiöst obundet. Liberalernas Nyamko Sabuni har tidigare varit projektledare inom Afrosvenskarnas riksförbund och var även en av organisationens medgrundare tillsammans med sin bror Kitimbwa Sabuni. I maj 1994 var hon organisationens ordförande.^[6] Talesperson är Kitimbwa Sabuni.

År 2011 organiserade förbundet konferensen *Antiterrorindustrin – måltavla förorten* där bland annat den kände brittiske antisemiten Yvonne Ridley, Kitimbwa Sabuni, Omar Mustafa (då ordförande för IFiS) och Fatima Doubakil (MMRK) medverkade.

Svenska Muslimer för Fred och Rättvisa – SMFR

Svenska Muslimer för Fred och Rättvisa även kallad *Muslimska Fredsrörelsen* grundades 2008 av Mehmet Kaplan och *Yasri Khan*. Föreningen bildades med bakgrund i ett treårigt projekt i studieförbundet Ibn Rushd med namnet "Att främja islamisk fredskultur".

Även om Mehmet Kaplan var med och grundade även denna förening är det den med kanske den utåt sett svagaste associationen idag. SMFR är annars mest aktivt i Ship to Gaza och blev riksbekant när Yasri Khan vågrade hälsa kvinnor i hand. Yasri Khan var tvungen att avsäga sig sin kandidatur till Miljöpartiets styrelse med den uppmärksamhet som följde.

Ship to Gaza, eller Freedom Flotilla som Ship to Gaza är en del av, har dokumenterade relationer med såväl Hamas som turkiska terrorklassade organisationen IHH vilket tidigare har redovisats på Ledarsidorna.se men kommer att ingå i denna artikelserie i en annan kontext.

Övriga organisationer

Kista Folkhögskola

Den första imamutbildningen i Sverige var tänkt att starta vid Kista folkhögskola i Stockholm. Utbildningen skulle finansieras med folkbildningsanslaget, det statsbidrag som årligen fördelas till landets folkhögskolor men starten av utbildningen lades ner efter **granskning** av bland annat Ledarsidorna.

Utbildningen ersattes istället med en ledarskapsutbildning som har exakt samma innehåll och omfattning.

Kista folkhögskola ligger i den mer ultraortodoxa fåran av uttolkning av Islam. En av skolans mer namnkunniga lärare, Salahuddin Barakat är lärare i teologi även vid Islamakademien och gjorde sig känd i Norge genom att **väg**ra ta kvinnor i hand vid hälsning. Även om Barakat inte säger sig stå bakom dödsstraff för konvertiter eller apostater idag kan han tänka sig att införa det när Islam införts som världsreligion.

Rektor för Kista folkhögskola är Maryam Osman Sherafay och ordförande är Abdulkader Habib. Osman Sherafay är även vice ordförande för Socialdemokrater för Tro och Solidaritet där Abdulkader Habib ansvarar som ordförande för broderskapsrörelsens nätverk för muslimer.

Vid folkhögskolan arbetade tidigare som enhetschef Kajs Atallah. Atallah återfinns dels i det tidigare redovisade Muslim Aid Sverige ledning tillsammans med Mehmet Kaplan men är även sammanhållande för SUDC, Swedish United Dawah Center.

Swedish United Dawah Center – SUDC

SUDC är en av de organisationer där Gävle-imamen Abo Raad föreläst och som förmedlar radikala tolkningar av islam. SUDC som tjänar som organisatoriska samlingspunkt som knyter ihop olika organisationer genom personunioner. Främst tjänar SUDC som samlingspunkt för den våldsbejakande salafistiska miljön och den våldsförlåtande rörelse som Muslimska Brödraskapet utgör.

I SUDC återfinns Kajs Atallah. Kajs Atallah var tidigare enhetschef vid Kista folkhögskola och är idag verksamhetsledare i den muslimska biståndsorganisationen Muslim Aid som grundats i England och idag styrs av Muslimska Brödraskapet. I den svenska ledningen för Muslim Aid återfinns bland annat tidigare bostadsministern Mehmet Kaplan.

Tidigare har en aktiv i Svenska Muslim Aid dömts för terrorbrott när han dels bidrog till finansieringen till terrorsekten Islamiska Staten, IS, dels aktivt rekryterade jihadister.

Sammanfattning och avslutning

Det Muslimska Brödraskapet skall anses vara etablerat i Sverige som nätverk i enlighet med den nordamerikanska etableringsstrategin. Muslimska Brödraskapet i Sverige arbetar främst genom organisationerna

- Studieförbundet Ibn Rush
- Islamiska Förbundet i Sverige
- Sveriges Imam-råd
- Förenade Islamiska Föreningar i Sverige
- Sveriges Unga Muslimer Islamic Relief
- Muslim Aid
- Muslimska Mänskliga Rättighetskommittén
- Svenska Muslimer för Fred och Rättvisa
- Swedish United Dawah Center – SUDC Samt verkar genom på annat sätt
- Kista Folkhögskola
- Afrosvenskarnas Riksförbund

- Charta 2008

Muslimska Brödraskapet verkar som nätverksorganisation genom ett antal andra mer formella organisationer och förbund. Frontorganisationerna "tweakas" eller styrs medvetet in mot att verka mot samma mål – ett kalifat baserat på shariatillämpning som i sin tur baseras på Muslimska Brödraskapets tolkning av Koranen, Haditherna och Profetens Sunna. En nätverksorganisation med tydliga roller för alla ingående att uppfylla i enlighet med den nordamerikanska strategin.

Muslimska Brödraskapet i Sverige är *inte* representativt för svenska muslimer men har genom sin organisationsförmåga tillskansat sig ett stort inflytande och skapat en problemformulering som endast är applicerbar på de som vill överge den svenska konstitutionen och införa sharia.

Muslimska Brödraskapet i Sverige är inte heller våldsbejakande. Däremot är de våldsförlåtande i flera sammanhang samt har direkta kopplingar till Islamiska Staten. Även i Sverige. Detta kommer redogöras för i kommande artiklar.

Muslimska Brödraskapets strävan är inte olaglig vilket skall understrykas då Sverige tillämpar en universell yttrande-, organisations- och mötesfrihet. Det som gör Brödraskapets strävan problematisk är att den vid sitt slutmål kommer att ha upphävt inte bara dessa rättigheter för hela eller delar av den svenska befolkningen utan även ha gjort om den svenska regeringsformen samt övergivit många av de övriga universella rättigheter som Sverige genom konventioner har förbundit sig till. Som till exempel FN:s deklaration om mänskliga rättigheter.

Fördjupningsmaterial i urval:

- Johan Lundberg – [Ljusets fiender](#)
- Hanna Gadban – [Min Jihad](#)
- Per Gudmundsons [blogg](#)
- Magnus Norell – [The Return of the Caliphate](#) eller på svenska: [Kalifatets återkomst](#)
- MSB 1 ([Norell, Carlbom och Dourrani](#))
- MSB 2 ([Carlbom](#))
- MSB 3 ([Carlbom m.h.a Göndör](#)) Anm: Denna tredje rapport till MSB från Carlbom/Göndör har omfattande faktafel. Carlbom och Göndör påstår bland annat att Ibn Rushd inte bedriver Dawah, eller muslimsk mission, trots att Ibn Rushd själva beskriver den verksamheten ingående i såväl verksamhetsplaner som verksamhetsberättelser. Ledarsidorna.se har sökt Carlbom som valt att inte återkomma.
- Magnus Ranstorp et al – [Mellan salafism och salafistisk jihadism](#) (FHS/CATS)

Johan Westerholm

<https://ledarsidorna.se/2019/06/muslimska-brodraskapet-i-sverige-del-fem-det-ideologiska-overlappet-med-is/>

Muslimska Brödraskapet i Sverige del fem – Det ideologiska överlappet med IS

Abderizak Waberi och Omar Mustafa. © Kjell Nilsson Mäki i samarbete med Ledarsidorna.se®

- Måndag 17 Jun 2019

[Tweet](#) [E-post](#) 0

Ledarsidorna.se granskning av det Muslimska Brödraskapet syftar till att försöka besvara

ett antal frågeställningar;

Är det Muslimska Brödraskapet etablerat i Sverige?

- Utgör det Muslimska Brödraskapet ett hot mot svensk demokrati?
- Utgör det Muslimska Brödraskapet ett säkerhetspolitiskt problem?
- Hur arbetar det Muslimska Brödraskapet?

I den andra artikeln i serien om det Muslimska Brödraskapet redogörs för dess [etableringsstrategier](#) i väst. I den [tredje artikeln](#), det svenska nätverket, och [fjärde artikeln](#) om den "yttre ringen" i granskningen av Muslimska Brödraskapet i Sverige redogörs för de organisationer som Brödraskapet arbetar genom i Sverige. Svaret på den första frågan, om Muslimska Brödraskapet är etablerat i Sverige kan efter de första artiklarna numera besvaras med ett jakande. Den andra frågan, om det Muslimska Brödraskapet i Sverige utgör ett säkerhetspolitiskt hot, måste även den besvaras.

Artikeln som ljudfil:

Gripandet av Abo Raad sätter ljuset på Muslimska Brödraskapets roll

Förvarstagandet av imamen vid Gävle Moské Abo Raad och fem andra, i enlighet med utlänningslagen riktades in främst mot den salafistiska våldsbejakande miljön och inte mot den vålsförlåtande islamistiska rörelsen. I Säpos uppdrag ingår endast åtgärder mot den våldsbejakande miljön, inte den våldsförlåtande vilket tangerats i en intervju i Nyheter Idag.

Men likväl riktade Säkerhetspolisen in tillslaget mot just den punkt, SUDC, där dessa miljöer möts i gemensamma korantolkningar. Den punkt där Abo Raad representerare den våldsbejakande miljön möter Kajs Atallah som genom sitt nätverk via Kista Folkhögskola och biståndsorganisationen Muslim Aid med Mehmet Kaplan, den tidigare bostadsministern, i ledningen representerar Muslimska Brödraskapet i Sverige.

Terrorforskaren Magnus Ranstorp, FHS/CATS, menade att gripandet är ett genombrott och rubbar den våldsbejakande miljön. Det är möjligt att denna miljö blir tillfälligt och bara något ur balans men ingenting som tar bort det moment i rekryteringen av nya jihadistiska eller den radikala och jihadistiska Dawah, mission, som bedrivs.

Bara Vivalla i Örebro har tagit emot 16 återvändande IS-anhängare innan kalifatet imploderade och samtliga dessa, minus den som nu dömts för mord, bedriver idag omfattande självständigt missions- och rekryteringsarbete. Det ingick i det uppdrag de fick med sig när de reste tillbaka till Sverige. Som ett villkor för att få tillbaka sina svenska resehandlingar.

Bellevue-moskén i Göteborg är ett annat centra för denna typ av mission. Det var i anslutning till denna, inte nödvändigtvis inom ramen för moskéns officiella verksamhet, där Michael och Amanda Skråmo blev så radikaliserade att de anslöt sig till Islamiska Staten och det är till denna moské som Amanda Skråmos mamma, Umm Hamza, nu återvänt. Där hon likt sina systrar ur samma miljö bedriver samma form av Dawah som en gång fick henne att radikaliseras.

Till skillnad från den öppna våldsförespråkande salafistiska miljön som Abo Raad representerar förespråkar inte Muslimska Brödraskapet våld som metod i västvärlden. Men det stora problemet uppstår när Muslimska Brödraskapet kontinuerligt intar en förnekande eller apologetisk och förlåtande attityd till vålds- och terrordåd.

Mehmet Kaplan och Rashid Musa menade i Almedalen 2014 att de som anslöt sig till inbördeskrigets Syrien, däribland Islamiska Staten, var mer att anse som "engagerade ungdomar".

Ett annat exempel är Maimuna Abdullahi, Muslimska Mänskliga Rättighetskommittén, MMRK, som betecknar jihadisterna att vara "politiserade muslimer". Muslimer som blivit politiska. Inte terrorister. MMRK hade tidigare varit den svenska organisation som tog bland annat var den svenska

organisation som tog den terroristdömda Munir Awad i försvar efter att han dömts för förberedelserna för terrorbrott mot Jyllandsposten.

Även om Rashid Musa menar att han tagit avstånd från Islamiska Staten är han "trött på att behöva ta avstånd" i en intervju i tidningen [FOKUS](#). Maimuna Abdullahi driver idag tillsammans med Fatima Doubakil, Kitimbwa Sabunis hustru, en juridisk process mot tidigare kommunalrådet i Göteborg, Ann-Sofie "Soffan" Hermansson för att ha kränkt Abdullahis och Doubakils tro.

Att vara våldsnegligerande, apologetisk eller förlåtande öppnar för otydliga gränsdragningar. Det leder även till att öppna för kommunicerande kärll mellan Muslimska Brödraskapet och i detta fall Islamiska Staten. Exempelen är många.

IS och Brödraskapet – Det ideologiska överlappet

Det Muslimska Brödraskapet upprätthåller inga formella band med Islamiska Staten och al-Qaida, och på ytan kan de tre grupperna vara olika, eftersom al Qaida och Islamiska Staten båda förespråkar våldsamt jihadism medan brödraskapet officiellt försöker omvandla samhällen inifrån. Men de delar mål. Det finns ett omfattande ideologiskt överlapp.

De tre delar mer än djupa ideologiska grunder, och deras likheter överväger deras skillnader. Långsiktiga regionala mål har också manat fram olika former av samarbete mellan de tre grupperna, till exempel mellan Islamiska Statens Sinai-filial och Hamas. Hamas var tidigare öppet en väpnad gren av Muslimska Brödraskapet men har sedan två år tillbaka tagit bort de skrivningarna i sina stadgar. De menar dock fortfarande att de har ett ideologiskt släktskap med Muslimska Brödraskapet. Medan de tre grupperna ofta skiljer sig åt i sina offentliga strategier, är Brödraskapet, al Qaida och Islamiska Staten i slutändan likväl bundna av sin gemensamma ideologi och deras vision för ett globalt kalifat som regleras av islamisk lag. Sharia.

Enligt den shariatolkning som de tre rörelserna delar tillämpas såväl döds- som kroppsstraff för olika brott. Apostasi, det vill säga förneka religion, i detta fall Islam, eller konvertera från Islam är ett brott med dödsstraff. De tre rörelserna tillämpar även hederskulturellt förtryck av kvinnor och åberopar bland annat [Kvinnan i Islam](#) tolkningar. I USA sammanställd av professor Jamal Badawi. Den svenska utgåvan finansierad med skattemedel via Sveriges Unga Muslimer. Badawi har föreläst vid de numera nedlagda Muslimska Familjedagarna.

De gemensamma teologiska tolkningarna av Koranen öppnar upp för kommunicerande kärll mellan de tre rörelserna.

Före de nådde de högsta positionerna i Islamiska Staten och al-Qaida hörde Abu Bakr al-Bagdadi, Osama bin Laden och Ayman al-Zawahiri till sin gemensamma ideologiska föregångare, det Muslimska Brödraskapet. Deras karriärer tydliggör det betydelsefulla ideologiska överlappet mellan dagens mest våldsamma islamistiska grupper – Islamiska Staten och al Qaida å ena sidan och det globala Muslimska Brödraskapet å den andra. Bagdadi, bin Laden och al-Zawahiri passerade den otydliga och knappt synliga gräns som skulle ha separerat dem.

Svenskar som glidit från Muslimska Brödraskapet över till jihadism

I den svenska kontexten kan tre exempel nämnas på personer som inom det ideologiska överlappet glidit från Muslimska Brödraskapet till att stödja, genomföra eller försöka genomföra terroristhandlingar eller delta i folkmord åt den Islamiska Staten eller motsvarande organisationer;

- Munir Awad
- Tarif al Sayyed Issa
- Ahmad Qadan.

Munir Awad

Den 29 december 2010 greps Munir Awad och tre andra personer, två svenska medborgare och en med tunisisk medborgare, i Köpenhamn av den danska säkerhetstjänsten misstänkta för förberedelse av terroråd riktat mot tidningen Jyllandsposten. Gripandet skedde efter ett samarbete mellan SÄPO och danska PET, där SÄPO hade haft de fyra svenska medborgarna under bevakning under en längre tid. Den 30 december 2010 häktades Awad och de två andra svenska medborgarna av en domstol i Köpenhamn. Munir Awad dömdes den 4 juni till 12 års fängelse för terroristbrott och frigavs från svenskt fängelse i december 2018.

Munir Awads svärmor är Helena Hummaste, f Benouda, tidigare ordförande för studieförbundet Ibn Rushd.

Tarif al Sayyed Issa

Den nu döde Tarif al-Sayyed Issa var medlem i Muslimska brödraskapet och 2015 gick han med i Fath-armén, en islamistisk grupp som deltog i den väpnade offensiven för att ta kontroll över Idlib 2015. Med var också fraktioner med kopplingar till al-Qaida samt Fria syriska armén. Fath-armén var delaktig i den etniska rensningen och folkmordet på kristna som del av al Nusra-fronten i slaget om Idlib. Av 1 300 kristna [överlevde](#) endast två. Al Nusra-fronten deklarerades redan 2013 vara en del av Islamiska Statens väpnade styrkor.

Muslimska Brödraskapet i Syrien hyllade al-Sayyed Issa i en nekrolog på sitt numera avstängda Twitter-konto. Tre av al-Sayyed Issas barn är aktiva inom Ibn Rushd-sfären, en bland annat som tidigare ordförande för Sveriges Unga Muslimer samt en annan som figurerar på bild under ett besök hos Muslimska Brödraskapets andlige ledare al Qaradawi.

Att den religio-politiska övertygelsen stannar inom familj eller klaner är inget konstigt alls. Även andra extrema politiska rörelser uppvisar samma demografi.

Ahmad Qadan

[Ahmad Qadan](#), har sin organisatoriska hemvist i Muslim Aid Sverige som leds av den tidigare bostadsministern Mehmet Kaplan samt Kajs Atallah. Kajs Atallah var tidigare enhetschef vid Kista Folkhögskola samt är sammanhållande för SUDC, Swedish United Dawa Center. SUDC knutpunkten för korantolkningen för salafistisk jihadism och Muslimska Brödraskapet.

Qadan var den förste att dömas enligt de sedan 2016 införda terroristlagarna. Han döms för att offentligt ha uppmanat till terroristbrott och att ha bett andra att ansluta sig till terrororganisationerna och att skänka pengar som skulle användas för att köpa vapen. Qadan överklagade [tingsrättens dom](#) till hovrätten som fastställdes i november 2017 till sex månaders fängelse. Qadan hade ingen egentlig bevisning utom sina egna ord för att han skulle vara oskyldig.

Muslimska Brödraskapet tog aldrig avstånd

Ingen av organisationerna som tjänar Muslimska Brödraskapet i Sverige som organisatoriska enheter har tagit avstånd eller distanserat sig från Awad, al Sayyed Issa eller Qadan. Ett avståndstagande skulle inte bara utmana de mest ortodoxa medlemmarna som balanserar på gränsen till att bli våldsbejakande utan även riskera att göra Awad, al Sayyed Issa och Qadan utan klientillhörighet.

Utän klientillhörighet berövas skyddet de har och därmed i praktiken skulle dessa bli fredlösa. Islam är en gemensam umma, eller klan, som står över alla andra klaner och skall förena muslimer. Det är även därför Muslimska Brödraskapet hävdar att det endast finns ett islam. Deras islam. Ett islam med ideologiska överlapp med bland annat Al Qaida och Islamiska Staten.

Det är inte heller självklart att Muslimska Brödraskapet anser att ett domstolsutslag i svensk eller dansk domstol har legitimitet då de dömda i dessa fall agerat efter en religiös övertygelse enligt samma Koran-tolkning som Brödraskapet själva gör.

Att Muslimska Brödraskapet och den Islamiska staten utgör kommunicerande kärn pekar i praktiken all internationell

forskning på. Samtidigt har Muslimska Brödraskapet i flera länder utvecklats till att bli politiska partier i de parlamentariska systemen såsom Marocko och Jordanien. Det turkiska AKP, president Recep Tayyip Erdogans parti, kan sägas vara ett annat sådant exempel. Dock har Marocko ansett att det Muslimska Brödraskapet och andra teokratiska rörelser utgör ett hot mot moderniseringen av landet varför man i konstitutionen byggt in spärrar så att oavsett valresultat så kan inget parti regera ensamt.

Brödraskapet tillämpar dock i flertalet länder utomjuridiska rättsprocesser shariastraff mot konvertiter och apostater i bland annat Libanon.

Sammanfattning och diskussion

De finns de som menar att eftersom Muslimska Brödraskapet inte genomför terroristaktiviteter i Europa att det i och med detta inte skulle utgöra ett säkerhetspolitiskt hot mot europeiska demokratier. Samtidigt är det belagt att medlemmar i Muslimska Brödraskapet förser bland annat Islamiska Staten med såväl vapen som jihadister som radikaliserats inom ramen för bland annat de gemensamma korantolkningarna. Som kliver över gränsen men inom det ideologiska överlapp som förenar Islamiska Staten med Muslimska Brödraskapet.

Även om Muslimska Brödraskapet inte i Sverige predikar våld själva, annat än genom gästföreläsningar under de numera nedlagda Muslimska Familjedagarna som anordnades av Ibn Rushd, IFiS och SUM, utgör Brödraskapet en jordmån för radikalisering. Det var därmed ingen slump att Säkerhetspolisen agerade mot Abo Raad och i just den punkt som den salafistiska jihadismen sammanfaller med Muslimska Brödraskapets våldsförlåtande islamism. Swedish United Dawa Center, SUDC.

Muslimska Brödraskapet i Sverige agerar endast inom ramen för den universella mötes-, yttrande- och tryckfrihet som regleras i regeringsformen och som följer främst FN:s deklaration om mänskliga rättigheter varför inga olagliga handlingar utförs.

Det tål att upprepas att Muslimska Brödraskapets samhällsvision inte har stöd från merparten av svenska muslimer. De flesta svenska muslimer har på ett eller annat i alltför färskt minne hur det är att leva i den form av teokrati, ett kalifatliknande samhälle, som är Brödraskapets målsättning. De flesta svenska muslimer är som vilken vanlig medelvärdsson som helst. Vill leva sitt liv i fred och där religion är en enskild ensak.

Ett införande av ett parallellt samhälle, med särskild lagstiftning för muslimer som den tidigare riksdagsledamoten Abderizak Waberi, Moderaterna, och tidigare ordförande för Islamiska Förbundet i Sverige strävar efter är inte heller något som har stöd hos svenska muslimer. Detta skulle, om det genomfördes, skapa en osäkerhet i relationerna till Sveriges omvärld. Osäkerhet i om vilken lag Sverige vilar på är sannolikt definitivt att betrakta som ett säkerhetspolitiskt och demokratiskt problem i en vidare kontext.

Den rimliga slutsatsen blir att Muslimska Brödraskapet i Sverige ändå utgör en form av säkerhetspolitiskt hot mot grannländer, som Danmark, samt Sveriges omvärld trots att inga egentliga brott har begåtts i organisationens namn. Brödraskapet utgör en indoktrinerings-, rekryterings- och finansieringsbas finansierad med främst skattemedel men som när våld skall användas i någon form agerar på i huvudsak andra territorier än Sverige.

Det är helt enkelt inte rimligt att Sverige låter radikaliserade personer med hjälp av skattemedel till att gå över gränsen och begå terroristhandlingar och folkmord på andra länders territorium. Då detta påverkar våra multilaterala relationer så utgör detta ett säkerhetspolitiskt hot i både termens snävare som vidare bemärkelse.

Därmed kan även fråga två och tre besvaras, om Muslimska Brödraskapet i Sverige är att betrakta som ett säkerhetspolitiskt hot samt utgör ett demokratiskt problem.

Effekterna av det svenska Muslimska Brödraskapets verksamhet för Sveriges grannland Danmark och de kristna i Idlib är tydliga. Muslimska Brödraskapet utgör en radikal miljö med ett flertal exempel på hur den interagerar med bland annat Islamiska Staten. Införandet av ett parallellt samhälle för muslimer är i allra högsta grad ett demokratiskt problem. Sverige är ett land med ett samhälle – inte flera parallella. Något som även det tål att upprepas;

Det svenska samhället skall präglas av universella mänskliga rättigheter i enlighet med den svenska regeringsformen. Inte ett samhälle som gör åtskillnad på människor efter etnicitet, kön, sexuell läggning, politisk åskådning eller religiös hemvist. Varje sådan inskränkning är ett hot mot den svenska formen av demokrati.

Den tredje frågan, hur Muslimska Brödraskapet interagerar med opinionsbildare, forskning, politik och statsförvaltning kommer följa i nästa set av artiklar med exempel.

Fördjupningsmaterial i urval:

- Johan Lundberg – [Ljusets fiender](#)
- Hanna Gadban – [Min Jihad](#)
- Per Gudmundsons [blogg](#)
- Magnus Norell – [The Return of the Caliphate](#) eller på svenska: [Kalifatets återkomst](#)
- Per Brinkemo – [Mellan Klan och Stat](#) (för att i någon mån förstå klandynamiken som förstärker religionen)
- Per Brinkemo och Johan Lundberg – [Klanen](#) (för att i någon mån förstå klandynamiken som förstärker religionen)
- Magnus Ranstorp et al – [Mellan salafism och salafistisk jihadism](#) (FHS/CATS)
- MSB 1 ([Norell, Carlbom och Dourrani](#))
- MSB 2 ([Carlbom](#))
- MSB 3 ([Carlbom m.h.a Göndör](#))

Anm: Den tredje rapporten till MSB från Carlbom/Göndör har omfattande faktafel.

Rapporten används trots detta som inriktnings- och policydokument inom Regeringskansliet.

Carlbom och Göndör påstår bland annat att Ibn Rushd inte bedriver Dawah, eller muslimsk mission, *trots att Ibn Rushd själva beskriver den verksamheten ingående i såväl verksamhetsplaner som verksamhetsberättelser.* Ledarsidorna.se har sökt Carlbom som valt att inte återkomma.

Carlbom/Göndör kom även fram till att Muslimska Brödraskapet *inte* utgör ett säkerhetspolitiskt hot eftersom *de inte kan kopplas direkt till terrorattentat i Europa.* Att ett säkerhetspolitiskt hot uppstår endast när verksamheten riktas mot svenska intressen i Sverige. Oavsett om det har sitt ursprung i Sverige vad avser radikaliserings, finansiering eller annat räknas det inte som ett säkerhetspolitiskt hot eller demokratiskt problem om aktiviteterna sker utanför Sverige.

Ledarsidorna.se delar inte denna slutsats. Det gör sannolikt inte de som blivit offer heller eller Sveriges bi- och multilaterala samarbetspartners i form av Europol, Interpol eller andra säkerhets- och underrättelsetjänster.

Carlbom och Göndör utelämnar även helt omständigheterna kring Munir Awad och attentatsförsöket mot Jyllandsposten samt övriga dödshot som framförts till konstnären Lars Vilks från personer som kan kopplas till de organisationer som Brödraskapet är verksamma genom. Hotbilden mot Vilks är substantiell och han tvingas leva med livvaktsskydd 24/7. Inte heller tillmåter de bland annat Tarif al Sayyed Issas engagemang i al Nusra-fronten något som helst intresse, en väpnad styrka som ingick i Islamiska Staten.

Slutligen utelämnar Carlbom/Göndör helt hedersperspektivet i ett demokratisammanhang. Där Muslimska Brödraskapet finns verksamma, som till exempel inom Abderizak Waberis friskoleverksamhet förekommer omfattande hedersrelaterat förtryck med till exempel könssegregering. Detta om något bör anses vara ett hot mot svensk demokrati som baseras på universella individuella rättigheter. Varje enskild inskränkning i en svensk medborgares rättigheter i enlighet med Regeringsformen bör rimligtvis anses som ett hot mot den svenska demokratin.

Abderizak Waberi är att beteckna som medlem i det Muslimska Brödraskapet i Sverige i egenskap av dels ha varit ordförande för IFiS, dels vice president för Brödraskapets europeiska paraplyorganisation FIOE.

Muslimska Brödraskapet del sex – Den teologiska konflikten och terrorn i Guds namn

- Torsdag 20 Jun 2019

Den islamiska staten (IS) må vara det senaste försöket att skapa ett Kalifat, men deras, och andra islamisters idéer botten i tankar som är fast förankrade i islams grundtexter. Våldet och terrorn i guds namn har en logisk förklaring i de medeltida intellektuella strider om relationen mellan gud och människa som rasade inom islam.

I granskningen av de svenska Muslimska Brödraskapet återpublicerar Ledarsidorna.se flera av de tidigare artiklar som dr Magnus Norell skrivit. Som tidigare beskrivits i den femte artikeln om Muslimska Brödraskapet i Sverige utgör Brödraskapet och Islamiska staten en form av kommunicerande kärn. Där Muslimska Brödraskapet är våldsapologetiskt å sin sida och den Islamiska Staten är våldsbejakande å den andra sidan förenas de i ett gemensamt ideologiskt överlapp vilket öppnar dörrarna för att medlemmar i främst Brödraskapet glider över gränserna mellan det våldsapologetiska och det våldsbejakande och våldstillämpande.

I botten på detta ligger en mer än tusen år gammal teologisk konflikt där föregångarna till dagens islamister gick segrande ur. Konflikten om människan har en fri vilja eller för var tid är underkastad Guds vilja.

Terror och våld i guds namn

Some currents of Islam have not gone through a reformation that would help people adapt their religious doctrines to modernity (President Barack Obama).

To go forth in the morning or evening to fight in the path of Allah is better than the whole world and everything in it.

Fighting is prescribed for you.

I have been commanded to fight people until they testify that there is no god but Allah and Muhammad is the Messenger of Allah, and perform the prayer and pay zakat.

Inledning

Islamic governments have never and will never be established through peaceful solutions and cooperative councils. They are established as they (always) have been: By pen and gun; By word and bullet; By tongue and teeth.

Religion och terror – hur går de ihop? Det är en fråga som många ställt sig sedan de islamistiska terrordåden i USA, 11/9 2001. Men terrorism och våld har ju funnits lika länge som mänskliga konflikter och började inte med dessa terrorattacker. Det som utmärker dagens terror i "guds namn", är främst att den totalt domineras av islamistiska grupper och individer, samt att den är global på ett sätt vi inte sett tidigare.

Många religioners utövare har tagit till terror i guds namn, men de senaste decennierna har islam dominerat i den typen av våldsanvändning. Förklaringarna till detta sakernas tillstånd har varit många och inte sällan har detta våld betecknats som något nytt. Termer som "det nya kriget" eller "den nya terrorismen" har använts flitigt sedan den där septemberdagen 2001.

Men det våld som vi såg i New York och Washington för 16 år sedan, och som sedan dess har blivit en allt vanligare följeslagare, var inget radikalt avsteg från vad vi sett sedan slutet på 1980-talet, då islamistiskt våld på allvar började sprida sig utanför islams kärnländer i Mellanöstern.

Efter vårens och sommarens islamistiska attacker i Europa kan det därför vara på sin plats att påminna om att islamisternas motsättningar med det Väst som man betraktar en mycket farlig fiende går långt tillbaka. En fiende som man dessutom menar är ett av det främsta hotet mot det perfekta islamiska samhälle man säger sig vilja bygga, nämligen ett rättroget Kalifat, byggt på islamisk lag och med Mohammeds exempel som vägledande. Dessa idéer är naturligtvis inte heller nya; det fanns ett kalifat ända till 1924, då Kemal

Ataturk avskaffade det formellt. Och i tillägg har det under århundradenas lopp funnits flera exempel på försök att bygga islamiska stater. Islamiska Staten (IS) är därför bara det senaste exemplet i islams historia på initiativ att etablera äkta islamiska stater. Två fundamentala faktorer har alltid varit vägledande i dessa försök; dels idén om jihad (i betydelsen heligt krig). Dels ambitionen att omvandla samhället i islamistisk riktning. Eftersom syftet är att bygga upp och sedan bibehålla denna stat, måste allt motstånd krossas och alla – inte bara andra muslimer – anpassa och inordna sig. Det konstanta kriget blir följaktligen en konsekvens eftersom det alltid kommer att finnas fickor av motstånd, både inifrån och utifrån. Slutmålet – att bilda en islamistisk stat – bygger således på en i praktiken ständigt kamp mot alla de som upplevs stå i vägen för detta heliga mål.

Våldet blir logiskt sett då också ett nödvändigt instrument i ett islamistiskt projekt. Och det är inte svårt att hitta exempel på hur detta permanenta krig måste underhållas ideologiskt.

Ett religiöst rättfärdigande av terror

Människan hemfaller aldrig åt ondskan så fullständigt och obekymrat som när hon gör det av religiös övertygelse (Blaise Pascal).

I ett numera ganska spritt uttalande av Usama bin-Laden, lägger han fast den doktrin som präglad, och präglar, den våldsanvändning som islamister står för. Uttalandet visar också på det religiösa rättfärdigande islamister baserar sig på. Ett rättfärdigande som har en tydlig koppling till religiösa texter och urkunder alla muslimer kan känna igen. Och i grunden handlar det om att islam är både ett politiskt och religiöst projekt, och har varit det ända från början (Detta faktum bör inte överraska; exempelvis blev islam en framgång först efter att Mohammed återvänt till Mecka som en politisk och militär ledare). Att islam är ett politiskt projekt där även våld är och var en nödvändig ingrediens, är därför ingen nyhet och den kopplingen blir tydlig i Bin-ladens text:

"As to the relationship between Muslims and infidels, this is summarized by the Most High's Word: 'We [Muslims] renounce you [non-Muslims]. Enmity and hate shall forever reign between us – till you believe in God alone' [Qur'an 60:4]. So there is an enmity, evidenced by fierce hostility from the heart... If the hate at any time extinguishes from the heart, this is great apostasy!... Battle, animosity, and hatred – directed from the Muslim to the infidel! – is the foundation of our religion".

Bränslet till detta krig är det hat mot väst (inte minst kulturellt) som ständigt predikas från islamistiskt håll. För islamister är det viktigt att bibehålla och understryka den bild av väst och västliga idéer om demokrati och frihet som i grunden anti-islamiska och därför farliga. Ett bra exempel på hur detta västliga hot mot det islamiska projektet kunde beskrivas ges av Yussuf al-Ayyeri (som dödades i en eldstrid i Riyadh 2003). Al-Ayyeri, som var en av Al-Qaidas mer kända skriftställare, skrev i sin sista bok:

"It is not the American war machine that should be of the outmost concern to Muslims. What threatens the future of Islam, in fact its very survival, is American Democracy".

Andra har uttryckt liknande tankegångar. T.ex. en av det muslimska brödraskapets mer kända ideologer, Yusuf al-Qaradawi som sagt att valda auktoriteter har ingen laglig rätt att besluta om sådant som inte gud [den allsmäktiga] har bestämt. Han har vidare understrukit att människan kan endast stifta lagar som Allah ensam har tillåtit.

Av människan instiftade lagar är därför en form av avgudadyrkan, *shirk* och därför helt oacceptabelt då det innebär att människan sätter sig över guds lag och guds envælde att ensam bestämma vad som är rätt och fel. Demokrati åsidosätter alltså guds envælde i att stifta lagar och eftersom gud är den enda som vet vad som är rätt och fel blir demokrati en form av en alternativ falsk religion. Det var därför som en annan av islamismens stora teologer och tänkare – Said Qutb – skrev i sin bok Milestones:

"Whoever says that legislation is the right of the people is not a Muslim".

För islamister är demokrati en form av hädelse av den värsta sort och måste krossas för att det islamistiska projektet ska lyckas. Eller som det uttrycktes av Sheik Omar Abdel Rahman:

"Muslims everywhere [should] dismember [the American] nation, tear them apart, ruin their economy, provoke their corporations, destroy their embassies, attack their interests, sink their ships, ...shoot down their planes, [and] kill them on land, at sea, and in the air. Kill them wherever you find them".

Islam och terror

We are not fighting so that you will offer us something... We are fighting to eliminate you (Hussein Massawi, tidigare ledare för Hizb'allah i Libanon).

"The confrontation that we are calling for with the apostate regimes does not know Socratic debate...Platonic ideals...nor Aristotelian diplomacy. But it knows the dialogue of bullets, the ideals of Assassination, bombing, and destruction, and the Diplomacy of the cannon and machine-gun".

"The struggle for Islam can only come through crisis and confrontation...Remember that jihad is what brought Islam to power and built our community. There can be no Islam without jihad" (Abu Bakar Bashir, indonesisk islamistledare).

Man kan naturligtvis hävda att islamismen är en naturlig och logisk konsekvens av islams utveckling över tid. Krig och konflikt har varit en ständig följeslagare under islams expansion och Mohammeds exempel som en individ vars liv är värt att följa, ger otaliga exempel på hur våld och terror användes för att utvidga och befästa islam.

Men detta var på inget sätt någon oundviklig utveckling. Tvärtom har islam sin beskärda del av reforminriktade rörelser och ideologiska konflikter där liberalt sinnade aktivister ställts mot ett mer ortodox tänkande. Historien är full av exempel och några av de mer samtida skriver jag om i min bok Kalifatets Återkomst.

Den teologiska konflikten

Men det finns en period i den islamiska historien som jag menar är avgörande för den moderna islamismens framväxt. Det var när islam kom i kontakt med grekisk filosofi (via det bysantinska och sassanidiska väldena). En stor del av det islamiska intresset för det grekiska handlade om vetenskaperna medicin, matematik och naturvetenskap, men det filosofiska och religiösa förhållningsätten till gud och människa och relationen däremellan, penetrerade också islam.

Mötet med det grekiska öppnade en dörr till en diskussion om relationen mellan gud och människa, hur gud kunde förstås samt vilken plats förnuftet skulle ha i den relationen. Det är en diskussion som fortsatt in i våra dagar.

Två rörelser, som också gav namn till denna intellektuella strid (som förvisso även utkämpades med vapen och terror), definierar denna epok i islams historia. De s.k. Mu'tazaliterna (eng: Mu'tazilites) bestod av muslimska rationalister som menade att förnuftet (en gåva från gud) också innebar att människan hade en fri vilja och därför var i stånd att själv kunna avgöra vad som var rätt och fel. De argumenterade för att eftersom människans hade fått en fri vilja, var hon följaktligen i stånd att ansvara för sina egna handlingar, oberoende av gud. Mu'tazaliterna kan sägas ha skapat den första fullt utvecklade islamiska teologin där rationalitet och förnuft stod i högsätet. Från slutet på 700-talet till andra hälften av 800-talet var Mu'tazaliternas inflytande stort och flera kalifer stödde deras skolor. Men från och med kalif Ja'afar al-Mutawakil (847-861), började vinden vända, även om det tog några hundra år innan kampen var avgjord.

Under hela den tid som den Mu'tazalitiska idévärlden dominerade och släppte in grekisk filosofi i den teologiska debatten fanns ett motstånd från de som hävdade att det var hädelse att säga att människan själv kunde avgöra vad som var fel och rätt, eller att det mänskliga förnuftet kunde ha en

plats när det enbart var gud som hade den insikten. Dessa s.k. Ash'ariter (eng: Ash'arite), hävdade vidare att det inte kunde finnas någon fri vilja när gud var allsmäktig. Likaså anklagade man sina teologiska motståndare för att undergräva guds allsmäktighet och felaktigt hävda att människans fria vilja kunde leda henne rätt. Eftersom gud var allsmäktig och var den som – via Mohammed, guds budbärare – givit människan nyckeln till ett gudfruktigt och gott liv (nedskrivet i koranen), var det ett grovt brott att implicera – som den grekiska filosofin gjorde och Mu'tazaliterna tagit efter – att förnuft och fri vilja hade en roll att spela härvidlag. Principen är att världen är skapad av gud och därför tillhör honom. Det finns alltså inte en världslig och en religiös existens; en sådan separation "skulle vara oförenlig med tron på Allah". Istället slogs fast att koranen skulle läsas och förstås ordagrant och utan förbehåll.

Båda sidor citerade flitigt ur koranen och haditherna, men slutresultatet blev att den Ash'ariska skolan "vann" denna teologiska strid och därmed "stängde dörren" till vidare tolkningar av religionen. En nyckelperson i den striden var den kände teologen Abu Hamid al-Ghazali (1058-1111), vars skrifter låg till grund för den seger som den Ash'ariska skolan vann. Med denna seger försköts förnuft och rationalitet samt den fria viljan ut i periferin och gjorde islam mottaglig för islamismen och dess oförsonlighet. Islam var färdigtolkad och principen som kallas *taqlid* slogs fast; alltså läran om att blint följa sin föregångare.

Idag utkämpas denna strid fortfarande inom islam, men med de reformerta krafterna i minoritet och med svagt eller inget stöd i väst. Individer som Maajid Nawaaz, Sarah Haidar, Kenan Malik och vår egen Hanna Gadban argumenterar för en reformerad syn på islam där en tolkning i linje med moderna, rationella och förnuftsbasead logik får en plats. En plats som alltså en gång fanns tillgänglig i islamisk idédebatt.

Denna diskussion har fått ny fart efter IS framgångar och den globalt spridda islamistiska terrorn. Och så sent som för tio år sedan tog en rad arabiska forskare upp problemen med de förödande konsekvenser de Ash'ariska tänkarnas intellektuella seger fört med sig för de islamiska ländernas folk. I de s.k. Arab Regional Human Development Reports beskrivs de tre fundamentala brister som länderna i arabvärlden lider av; brist på yttrandefrihet; brist på kunskap och brist på kvinnors frigörelse. Alla faktorer som, åtminstone delvis, kan hänvisas till fientlighet gentemot frihetliga och upplysningsmässiga teorier samt ett direkt ifrågasättande av naturvetenskaperna.

Svaret på den inledande frågan kan därmed delvis besvaras med att det våld och den terror i guds namn, och som idag domineras av islamister, dels har ett teologiskt ursprung i de idémässiga konflikter som islam utkämpade under medeltiden. Dels är de en konsekvens av de därmed logiskt sammanhängande tankarna om en gud människan enbart har att lyda, och i vars efterföljd striden – och därmed våldet – har en given plats eftersom det gudomliga projektet – en sann islamisk stat – ständigt utsätts för angrepp.

I efterdyningarna av den s.k. arabiska våren 2011 uppstod, för en kort period, en känsla av att arabiska, muslimska länder nu hade en chans att ändra på sekler av auktoritära och repressiva regimer att göra rent hus med religiösa dogmer – fastslagna i en mörk medeltid – och att öppna den dörr som al-Ghazali et.el slängde igen på 11- och 1200-talet. Så blev det inte. Som Kanan Makiya skrev i New York Times:

Why and when and how did Arab politics take such a bad turn as to make the outcome of the Arab Spring of 2011 turn out so bleakly? We Arabs have not asked, much less answered, those questions yet.

Magnus Norell

@ Kjell Nilsson Mäki i samarbete med Ledarsidorna.se

- Söndag 23 Jun 2019

[Tweet E-post 0](#)

Detta är den sjunde artikeln i granskningen av det Muslimska Brödraskapet i Sverige. Ledarsidorna är idag ensamt om att granska denna rörelse som i grunden delar teologisk och ideologisk plattform med Islamiska Staten och al Qaida. Det som skiljer dessa organisationer eller rörelser åt är att Muslimska Brödraskapet inte är explicit våldsbejakande utan mer våldsförlåtande och har som strategi att verka genom värdländernas demokratiska institutioner för att uppnå sitt mål – ett Kalifat styrt med sharialar.

[Annon](#)

Det Muslimska Brödraskapet gör anspråk på att företräda ett islam och en majoritet av svenska muslimer vilket är felaktigt. Islam är en av de mest diversifierade abrahamitiska religionerna. samtidigt som det Muslimska Brödraskapet i Sverige är i minoritet men har lyckats med att organisera sig så att det skapar illusionen av att vara en majoritet. Och har idag etablerat sig i delar av den svenska statsförvaltningen. Artikeln som ljudfil:

Det Muslimska Brödraskapets etablering i Sverige följer helt och hållet den nordamerikanska strategin och har i vissa fall nått längre. Den akademiska miljön är ett sådant exempel. Inom akademien, där det Muslimska Brödraskapet började etablera sig för 20 år sedan i Sverige har det fått omfattande konsekvenser i form av forskningsinriktning. Sverige är ett av de få länder som inte bedrivit någon som helst forskning om Brödraskapets styrketillväxt. Även inom staten, framför allt departementen, har Muslimska Brödraskapet etablerat ett nätverk som kan driva på eller justera lagstiftningsarbete och fördelning av till exempel folkbildningsanslag eller stödet till trossamfund.

Muslimska Brödraskapet är, som beskrivits i artiklarna tidigare i granskningen, att betrakta som fast etablerat i Sverige och verksamma genom andra organisationer såsom Islamiska Förbundet i Sverige, Studieförbundet Ibn Rushd m.fl. Men för att lyckas påverka lagstiftningsarbete och påverka opinionsbildningen krävs dels en rad med egna aktiviteter, dels samverkan med organisationer och politiska partier som inte uppfattas som en del av Brödraskapets nätverk av organisationer.

Ett arbete som dels bygger på att skapa illusionen av en stor bredd, dels långsiktigt skaffa sig inflytande i de olika politiska partierna. Illusionen av bredd skapas genom att bilda ett stort antal olika föreningar men där, vid närmare granskning, samma personer eller samma krets av personer sitter i varandras styrelser. Ett talande exempel är deltagarlistan vid dialogmötet mellan tidigare kulturminister Alice Bah Kuhnke, tidigare inrikesminister Anders Ygeman och representanter för det Muslimska civilsamhället den 2 februari 2015. Muslimska Brödraskapet kom att vara kraftigt överrepresenterade. Av 26 deltagare vid mötet kom 11 från organisationer som direkt ingår i Muslimska Brödraskapets nätverksorganisationer.

Mer läsning: Identitetspolitikens största triumf

Bland organisationerna som var närvarande märks Islamiska Förbundet i Sverige, Förenade Islamiska Föreningar i Sverige, Ibn Rushd, Sveriges Unga Muslimer, Svenska Muslimer för Fred och Rättvisa, Muslimska Mänskliga Rättighetskommittén m.fl.. En majoritet av de personer som deltog i mötet har på ett eller annat sätt hoppat mellan organisationerna, sitter på flera stolar samtidigt eller i varandras styrelser.

Arbetet har varit så pass framgångsrikt att Ibn Rushd förbundsrektor Omar Mustafa kunnat ingå i en handelsdelegation som representant för Sverige vid ett i efterhand hårt kritiserat statsbesök i Azerbadjan.

Mer läsning: Religiös diplomati

Men det räcker som sagt inte med egna plattformar för att få genomslag. Muslimska Brödraskapet behöver även representation i de olika politiska partierna för att kunna få inflytande. De partier de är mest framgångsrika med att etablera sig i är Miljöpartiet och Socialdemokraterna även fast även Moderaterna och Centerpartiet haft företrädare som direkt kan kopplas till Brödraskapet som förtroendevalda.

Socialdemokraterna och det Muslimska Brödraskapet

I fallet med Socialdemokraterna är etableringen tämligen väl beskriven dels på Ledarsidorna tidigare men även i Sameh Egyptssons bok "Holy White Lies", en etablering som tog fart genom det projektavtal som Sveriges Muslimska Råd, SMR, och tidigare Broderskap, dagens Socialdemokrater för Tro och Solidaritet tecknade 1999. 1999 ingick Borderskap och SMR ett samarbetsprojekt som syftade till att öka muslimers närvaro i samhället. Samarbetsprojektet listade ett antal åtgärder som skulle innebära att ett antal kvantitativa och kvalitativa klart definierade mål skulle uppnås som skulle öka muslimers politiska engagemang och närvaro i det svenska samhället.

Av de kvantitativa målen, som till exempel minst 2 000 muslimska medlemmar samt minst fem muslimska riksdagsledamöter från fem län, är idag samtliga uppfyllda. Även de kvalitativa målen visar upp en stor grad av måluppfyllelse. Broderskap åtog sig att driva på för bland annat

- Muslimska daghem och skolor
- Imamutbildning
- Påverka rättstillämpningen så att den anpassas till muslimska medborgare

Mer läsning: Avtalet mellan Tro och Solidaritet och det muslimska civilsamhället – 20 år senare

Kvar som tydlig organisatorisk knutpunkt, eller samarbetsfora, finns idag föreningen Hjärta. Hjärta är en förening inom Stockholms Arbetarekommun och samtidigt en del av Socialdemokrater för Tro och Solidaritet. Fram till 2013 satt såväl Rashid Musa som Omar Mustafa, SUM respektive IFIS vid den tiden i Hjärtas styrelse. I detta fora märks namn som Helle Klein, Anna Ardin samt Sara Gunnerud. Samtliga erkänt inflytelserika och skickliga projektledare, skribenter och opinionsbildare. Sara Gunnerud var för en tid ansvarig för Ibn Rushd strategiska kommunikation men återfinns idag på ABF. Anna Ardin, idag diakon i Equeumeniakyrkan har tidigare varit projektledare på det numera nedlagda Sektor 3, en samlingsorganisation för civilsamhället.

Anna Ardin och Omar Mustafa var även kurskamrater på Bommersviksakademin fram till 2013, en utbildning för socialdemokratins framtida ledarskapsämnen. Att även LO har ett starkt band till Muslimska Brödraskapet tydliggjordes när LO:s ordförande i sitt avslutningstal till den kursen riktade sig direkt till Omar Mustafa med orden "Du kommer alltid vara en av oss".

Rashid Musa är fortfarande aktiv som föreläsare för bland annat SSU Stockholm där han bland annat genomfört starkt kritiserade föreläsningar för Stockholms separatistiska nätverk för rasifierade. Evenemanget var endast öppet för medlemmar och potentiella medlemmar i nätverket och fick i efterhand **stark kritik** från SSU:s ordförande Philip Botström men först när media reagerat på opinionsbildaren **Rebecca Uvells** ursprungliga avslöjande.

Sektor 3 och Forum

Sektor 3 var en svensk tankesmedja verksam mellan 2008 och 2013. Den kallade sig "tankesmedjan för det civila samhället". Verksamhetens mål var att synliggöra, granska och väcka debatt om förutsättningarna för och betydelsen av civila samhällets organisationer. Sektor 3 drevs som en ideell förening med en rad organisationer som medlemmar, vilka även finansierade verksamheten och den forskning som bedrevs. 34 medlemsorganisationer, med en spännvidd från Arbetsgivaralliansen till Fonus och Sveriges muslimska råd.

Vid grundandet av Sektor 3, finansierad av bland annat COOP, Fonus och andra delar av Folk rörelsesverige, utvecklade hon verksamheten till att i praktiken endast syfta till att ge Ibn Rushd – sfären ytterligare en plattform. Ingenting finns kvar på internet, alla spår är raderade idag, förutom på delar av "old-web" samt i gamla cache – minnen där vissa av aktiviteterna fortfarande är kvar. Aktiviteter som styrker uppgifterna om en slagsida åt att bli en av Ibn Rushd-sfärens arenor för opinionsbildning.

Arbetstagarförteckningar från Sektor 3, deltagarförteckningar och aktiviteternas utformning tydliggör inte bara Bah Kuhnkes långa relation med Ibn Rushd-sfären och den islamistiska miljön. Löpande har flera socialdemokrater från såväl föreningen Hjärta som Tro och Solidaritet varit anställda hos Bah Kuhnke på Sektor 3 eller engagerade på annat sätt. Det bör därmed inte vara slumpen som avgjorde att professor Ulf Bjereld, Tro och Solidaritets ordförande, fick Bah Kuhnkes uppdrag att utreda statsbidragen till trossamfundet samt en förklaring till Muslimska Brödraskapets överrepresentatin vid samverkans möten med regeringen vilket bland annat mötet den 2 februari 2015 är ett exempel på.

Bah Kuhnke sade upp sig från Sektor 3 under brådstörtade former 2013 efter att, enligt samstämmiga källor från finansiärerna och delar av styrelsen till slut dragit i handbromsen då den ansåg att Bah Kuhnke utvecklade Sektor 3 i fel riktning. Efter att Bah Kuhnke slutat för att gå vidare till Ångpanneföreningen tog styrelsen beslutet att lägga ned verksamheten.

Ur askan som Sektor 3 lämnade efter sig skapades efterföljaren **Forum** som har en lägre profil än Sektor 3. Även på Forum återfinns bland annat Anna Ardin som projektledare.

Andra nätverk

Antirasistisk Akademi – ArA

Antirasistisk Akademi, ArA, är en ideell förening vars syfte är att bekämpa rasism i det vetenskapliga samhället och inom universitetens, högskolornas, och forskningsinstitutionernas alla verksamheter. ArA har sin huvudsakliga verksamhet förlagd till Uppsala Universitet.

I detta nätverk återfinns bland annat professor Mattias Gardell och han hustru professor Edda Manga. Inom ramen för denna verksamhet finns även SUM:s ordförande Rashid Musa som på ArA hemsida och i artiklar bland annat givit uttryck för att Sverige koloniserar förorten samt att han representerar en folkgrupp som en dag kommer ställa sig upp och kräva sina rättigheter. Överlag en retorik som ligger nära

Rashid Musas förebild Malcolm X och de mer radikala rösterna i nordamerikanska CAIR, Council on American-Islamic Relations. Rashid Musa har ett dokumenterat samarbete med CAIR vilket redogjorts för i tidigare artiklar i granskningsserien.

Uppsala Universitets Teologiska institution

I nätverket kring Muslimska Brödraskapet i Sverige intar Uppsala Universitets Teologiska Institution en särställning. Det är allmänt känt att Rashid Musa, SUM:s ordförande, och professor Mattias Gardell har en mycket nära relation. Bland annat genom Gardells frekventa närvaro på de sedan 2018 nedlagda Muslimska Familjedagarna där såväl antisemiter som jihadist- och shariaförespråkare återkommande kommit att föreläsa på uppdrag av arrangörerna Islamiska Förbundet i Sverige, Ibn Rushd och Sveriges Unga Muslimer.

Myndigheten för stöd till trossamfund, SST, anordnade tillsammans Uppsala Universitet en seminarieserie om bland annat det Muslimska Brödraskapet. Officiellt var det ett **samarbete** mellan Studieförbundet Ibn Rushd, Myndigheten för stöd till trossamfund, Teologiska institutionen på Uppsala universitet och Institutionen för historia och samtidsstudier på Södertörns högskola. Efter att Ledarsidorna begärt ut mailkonversationen visade det sig i allt väsentligt vara Mattias Gardell, Uppsala Universitet, och Omar Mustafa, Ibn Rushd men företrädd av Mohammad Temsamani vid studieförbundet som stod för planeringen. Och vinkling samt villkor.

Mer läsning: Seminarierna arrangerade av SST och Uppsala Universitet är i själva verket Ibn Rushd under falsk flagg

Vid Teologiska institutionen är även Emir Poljaveric anställd. Poljaverich är vid sidan av professuren vid Uppsala Univeritet även aktiv vid universitetet i Qatar. Qatar är Muslimska Brödraskapets huvudsakliga säte efter att de förbjudits som organisation i Egypten. Emir Poljaveric var initiativtagare i uppropet mot dr Magnus Norell efter presentationen av MSB:s kunskapsöversikt om Muslimska Brödraskapet i Sverige. Bland undertecknarna märks bland annat professor Mattias Gardell.

"The Turkish Connection"

Professor Gardells internationella kontakter med Muslimska Brödraskapet skall inte heller de underskattas. Gardell var en av huvudförfattarna till den turkiska regimtrogna tankesmedjan SETA:s rapport om europeisk islamofobi. De delar som Gardell ansvarat för, den svenska situationen, innefattar omfattande faktafel där Gardell, i en internationellt spridd rapport, påstår att MSB tagit avstånd från Magnus Norell. Fakta, i form av MSB egna uttalanden, talar mot Gardells internationellt spridda bild.

Eva Rundkvist, Senior Advisor på Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), skrev i en kommentar att uppgiften i **Fokus** om att "allt bråk" kring Magnus Norells, Aje Carlboms och Pierre Durrans kunskapsöversikt inte alls var skälet till att inte ge förnyat uppdrag att fördjupa studien. Rundkvist menade att

1. MSB backar inte i arbetet med att öka kunskapen om islamistisk påverkan. Tvärtom kommer vi att öka detta arbete i flera olika spår.
2. MSB väljer att inte ge Magnus Norell med flera i uppdrag att kvalitetssäkra förstudien om muslimska brödraskapet. Vi bedömer att rapporten har uppfyllt sitt syfte – att belysa kunskapsbehov på området. Det handlar inte om att det "blev för jobbigt", utan beslutet grundar sig i en bedömning av hur den bästa vägen framåt ser ut i arbetet med att öka kunskapen om islamistisk påverkan.
3. MSB kommer nu att fortsätta att öka kunskapen kring kopplingar mellan organisationer som sprider radikala islamistiska budskap i Sverige, där Muslimska brödraskapet är en aktör. Utöver det kommer myndigheten också att gå ut med en forskningsutlysning om islamistisk informationspåverkan. Alla behöriga forskare

inklusive Magnus Norell är välkomna att lämna
anbud på myndighetens forskningsutlysningar.

Uppsala Universitets Teologiska Institution tog efter att Ledarsidorna.se uppmärksammat institutionen på de direkta felaktigheterna bort allt stöd för Mattias Gardells SETA-rapport och [vidkänner vare sig kunskap eller ansvar](#) för den.

Mer läsning: [Professor Mattias Gardell anser kritik mot terrororganisationen Grå Vargarna vara ett utslag av islamofobi](#)

Med nätverken följer även att Myndigheten för stöd till trossamfund, SST, över tid tjänar som arena och samarbetspartner till Muslimska Brödraskapet men SST är ett eget kapitel som förtjänar en egen granskning vilket kommer redogöras i en framtida serie av artiklar. I fallet med SST kan dock redan nu nämnas att myndigheten delar lokaler för sin administration och ledning med bland annat Equmeniakyrkan, den kyrka Anna Ardin är verksam i som diakon.

Även Mehmet Kaplan har goda relationer med den turkiska regimen och har genomfört minst en icke-dokumenterad resa som minister till Turkiet vilket [Ledarsidorna.se](#) ensamt kunnat avslöja. Resan genomfördes med en av president Erdogan utsedd presskontakt, den svensk-turkiske medborgaren Rafet Candemir. Ingen i Kaplans ordinarie svenska stab fick följa med. Kaplan återfinns även som medgrundare eller representant för flera av Muslimska Brödraskapets nätverksorganisationer såsom SUM och Svenska Muslimer för Fred och Rättvisa samt Muslim Aid. Candemir representerar i Sverige den turkiska staten på president Erdogans mandat.

Men inte bara den politiska nivån har goda kontakter med AKP och de turkiska utlöparna till Muslimska Brödraskapet. Även delar av svenskt näringsliv, främst i form av Telia, har en nyckelroll i form av ägandet av 24 procent av aktierna i Turkcell, Turkiets största telekomoperatör. Turkcell har 37 miljoner turkiska kunder och var den enda telekomoperatör som inte drabbades av utrensningar efter det misslyckade försöket till statskupp 2016. Turkcell är en av de viktigaste regimlojala verktygen den turkiska regimen har för övervakningen av bland annat journalister. Även Telia anser att delägandet Turkcell har varit och är problematiskt men då i huvudsak ur ett finansiellt perspektiv. Inte ur ett demokratiskt perspektiv.

Det finns dock inga tecken som tyder på att Telias ägande i Turkcell, som möjliggjort tekniköverföring av trafikövervaknings- och lagringsteknik, skulle vara ett resultat av det Muslimska Brödraskapets svenska etablering. Men det underlättar.

Det Muslimska Brödraskapets etablering i Sverige följer helt och hållet den nordamerikanska strategin och har i vissa fall nått längre. Den akademiska miljön är ett sådant exempel. Inom akademien, där det Muslimska Brödraskapet började etablera sig för 20 år sedan i Sverige har det fått omfattande konsekvenser i form av forskningsinriktning. Sverige är ett av de få länder som inte bedrivit någon som helst forskning om Brödraskapets styrketillväxt.

Även inom staten, framför allt departementen, har Muslimska Brödraskapet etablerat ett nätverk som kan driva på eller justera lagstiftningsarbete och fördelning av till exempel folkbildningsanslag eller stödet till trossamfund.

Tidigare artiklar om det Muslimska Brödraskapet i Sverige:

- Del ett: [Vad är det Muslimska Brödraskapet](#)
- Del två: [Etableringsstrategin i väst](#)
- Del tre: [Det svenska nätverket](#)
- Del fyra: [Den yttre ringen](#)
- Del fem: [Det ideologiska överlappet](#)
- Del sex: [Den teologiska konflikten och terrorism i Guds namn](#)